

Holy Bible

Aionian Edition®

Revideált Károli Biblia 1908
Revised Hungarian Bible 1908
Gospel Primer

Tartalomjegyzék

Előszó

1 Mózes 1-4

János 1-21

Jelenések 19-22

66 Versék

Útmutató az Olvasóhoz

Szótár

Térképek

Sors

Képek, Doré

Welcome to the *Gospel Primer*. The Aionian Bible invites you to review popular Christian understanding. Is it possible that the most well-known verse in the Bible is mistranslated, John 3:16? Are the destinies of Heaven and Hell really the whole story? And are misunderstandings of this magnitude even possible? First, know that the Aionian Bible does not abandon Christian heritage. We have much to learn from godly people throughout all ages. Yet, this booklet is a new primer to the truly good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition ®

Revideált Károli Biblia 1908

Revised Hungarian Bible 1908

Gospel Primer

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: Crosswire.org

Source version: 10/24/2020

Source copyright: Public Domain

Károli Gáspár, Vízsolyl, Hungary, 1590, 1908

Formatted by Speedata Publisher 5.1.3 (Pro) on 5/4/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Előszó

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0/, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

És kiúzé az embert, és oda helyezteté az Éden kertjének keleti oldala felől a Kerúbokat és a
villogó pallos lángját, hogy őrizzék az élet fájának útját.

1 Mózes 3:24

1 Mózes

1 Kezdetben teremté Isten az eget és a földet. **2**

A föld pedig kietlen és pusztávala, és setétség vala a mélység színén, és az Isten Lelke lebeg vala a vizek felett. **3** És monda Isten: Legyen világosság: és lőn világosság. **4** És látá Isten, hogy jó a világosság; és elválasztá Isten a világosságot a setétségtől. **5** És nevezé Isten a világosságot nappalnak, és a setétséget nevezé éjszakának: és lőn este és lőn reggel, első nap. **6** És monda Isten: Legyen mennyezet a víz között, a mely elválaszsa a vizeket a vizektől. **7** Teremté tehát Isten a mennyezetet, és elválasztá a mennyezet alatt való vizeket, a mennyezet felett való vizektől. És úgy lőn. **8** És nevezé Isten a mennyezetet égnek: és lőn este, és lőn reggel, második nap. **9** És monda Isten: Gyűljenek egybe az ég alatt való vizek egy helyre, hogy tessék meg a száraz. És úgy lőn. **10** És nevezé Isten a szárazat földnek; az egybegyűlt vizeket pedig tengernek nevezé. És látá Isten, hogy jó. **11** Azután monda Isten: Hajtson a föld gyenge fűvet, maghozó fűvet, gyümölcsfát, a mely gyümölcsöt hozzon az ó neme szerint, a melyben legyen néki magva e földön. És úgy lőn. **12** Hajta tehát a föld gyenge fűvet, maghozó fűvet az ó neme szerint, és gyümölcstermő fát, a melynek gyümölcsében mag van az ó neme szerint. És látá Isten, hogy jó. **13** És lőn este és lőn reggel, harmadik nap. **14** És monda Isten: Legyenek világító testek az ég mennyezetén, hogy elválaszszák a nappalt az éjszakától, és legyenek jelek, és meghatározói ünnepeknek, napoknak és esztendőknek. **15** És legyenek világítókuk az ég mennyezetén hogy világítsanak a földre. És úgy lőn. **16** Teremté tehát Isten a két nagy világító testet: a nagyobbik világító testet, hogy uralkodjék nappal és a kisebbik világító testet, hogy uralkodjék éjjel; és a csillagokat. **17** És helyezteté Isten azokat az ég mennyezetére, hogy világítsanak a földre; **18** És hogy uralkodjanak a nappalon és az éjszakán, és elválaszszák a világosságot a setétségtől. És látá Isten, hogy jó. **19** És lőn este és lőn reggel, negyedik nap. **20** És monda Isten: Pezsdüljenek a vizek elő állatok nyüzsgésétől; és madarak repdessenek a föld felett, az ég mennyezetének színén. **21** És teremté Isten a nagy vízi állatokat, és mindazokat a csúszó-mászó állatokat, a melyek nyüzsgnek a

vizekben az ó nemök szerint, és mindenféle szárnyas repdesőt az ó neme szerint. És látá Isten, hogy jó. **22**

És megáldá azokat Isten, mondván: Szaporodjatok, és sokasodjatok, és töltsetek be a tenger vizeit; a madár is sokasodjék a földön. **23** És lőn este és lőn reggel, ötödik nap. **24** Azután monda az Isten: Hozzon a föld elő állatokat nemök szerint: barmokat, csúszó-mászó állatokat és szárazföldi vadakat nemök szerint. És úgy lőn. **25** Teremté tehát Isten a szárazföldi vadakat nemök szerint, a barmokat nemök szerint, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokat nemök szerint. És látá Isten, hogy jó. **26** És monda Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra; és uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a barmokon, mind az egész földön, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokon. **27** Teremté tehát az Isten az embert az ó képére, Isten képére teremté ót: férfiúvá és asszonytá teremté óket. **28** És megáldá Isten óket, és monda nézik Isten: Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsetek be a földet és hajtsátok birodalmatok alá; és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokon. **29** És monda Isten: Íme néktek adok minden maghozó fűvet az egész föld színén, és minden fát, a melyen maghozó gyümölcs van; az legyen néktek eledelül. **30** A föld minden vadaiknak pedig, és az ég minden madarainak, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatoknak, a melyekben elő lélek van, a zöld fűveket adom eledelül. És úgy lőn. **31** És látá Isten, hogy minden a mit teremtt vala, íme igen jó. És lőn este és lőn reggel, hatodik nap.

2 És elvégezteték az ég és a föld, és azoknak minden serege. **2** Mikor pedig elvégezé Isten hetednapon az ó munkáját, a melyet alkotott vala, megszűnék a hetedik napon minden munkájától, a melyet alkotott vala. **3** És megáldá Isten a hetedik napot, és megszentelé azt; mivelhogy azon szűnt vala meg minden munkájától, melyet teremte szerzett vala Isten. **4** Ez az égnek és a földnek eredete, a mikor teremtettek. Mikor az Úr Isten a földet és az eget teremté, **5** Még semmiféle mezei növény sem vala a földön, s még semmiféle mezei fű sem hajtott ki, mert az Úr Isten még nem bocsátott vala esőt a földre; és ember sem vala, ki a földet

mívelje; 6 Azonban pára szállott vala fel a földről, 3 A kígyó pedig ravaszabb vala minden mezei és megnedvesíté a föld egész színét. 7 És formálta vadnál, melyet az Úr Isten teremtett vala, és monda vala az Úr Isten az embert a földnek porából, és az asszonynak: Csakugyan azt mondta az Isten, lehellett vala az ő orrába életnek lehelletét. Így lón hogy a kertnek egy fájáról se egyetek? 2 És monda az ember elő ílekké. 8 És ültete az Úr Isten egy az asszony a kígyónak: A kert fáinak gyümölcséből kertet Édenben, napkelet felől, és abba helyeztét az ehetünk; 3 De annak a fának gyümölcséből, mely embert, a kit formált vala. 9 És nevele az Úr Isten a a kertnek közepette van, azt mondá Isten: abból földből mindenféle fát, tekintetre kedvest és eledelre ne egyetek, azt meg se illessétek, hogy meg ne jót, az élet fáját is, a kertnek közepette, és a jó és haljatok. 4 És monda a kígyó az asszonynak: Bizony gonosz tudásának fáját. 10 Folyóvíz jő vala pedig ki nem haltok meg; 5 Hanem tudja az Isten, hogy a Édenből a kert megöntözésére; és onnét elágazik és mely napon ejéndetek abból, megnyilatkoznak a ti négy főágra szakad vala. 11 Az elsőnek neve Pison, szemeitek, és olyanok lésztek mint az Isten: jónak és ez az, a mely megkerüli Havilah egész földét, a hol gonosznaud tudói. 6 És látá az asszony, hogy jó az a az arany terem. 12 És annak a földnek aranya igen fa eledelre s hogy kedves a szemnek, és kívánatos jó; ott van a Bdelliom és az Onix-kő. 13 A második az a fa a bölcseségért: szakaszta azért annak folyóvíz neve pedig Gihon; ez az, a mely megkerüli gyümölcséből, és evék, és ada vele levő férjének is, az egész Khús földét. 14 És a harmadik folyóvíz és az is evék. 7 És megnyilatkozának mindkettőjöknek neve Hiddekel; ez az, a mely Assiria hosszában foly. szemei s észrevevék, hogy mezítelenek; figefa levelet A negyedik folyóvíz pedig az Eufrátes. 15 És vevé agyatának azért össze, és körülkötőket csinálának az Úr Isten az embert, és helyeztétőt az Éden magoknak. 8 És meghallák az Úr Isten szavát, a ki kertjébe, hogy mívelje és őrizze azt. 16 És parancsola hűvös alkonyatkor a kertben jár vala; és elrejtőzék az az Úr Isten az embernek, mondván: A kert minden ember és az ő felesége az Úr Isten elől a kert fái fájáról bátran egyél. 17 De a jó és gonosz tudásának között. 9 Szólítá ugyanis az Úr Isten az embert és fájáról, arról ne egyél; mert a mely napon ejéndel monda néki: Hol vagy? 10 És monda: Szavadal hallám arról, bizony meghalsz. 18 És monda az Úr Isten: a kertben, és megfílemlém, mivelhogy mezítelen Nem jó az embernek egyedül lenni; szerzek néki vagyok, és elrejezem. 11 És monda Ő: Ki mondá segítő társat, hozzá illőt. 19 És formált vala az Úr néked, hogy mezítelen vagy? Avagy talán ettél a Isten a földből mindenféle mezei vadat, és mindenféle fáról, melytől tiltottalak, hogy arról ne egyél? 12 És égi madarat, és elvívé az emberhez, hogy lássa, monda az ember: Az asszony, a kit mellém adtál vala, minek nevezze azokat; mert a mely nevet adott az ő ada nékem arról a fáról, úgy evém. 13 És monda az ember az elő állatnak, az annak neve. 20 És nevet Úr Isten az asszonynak: Mit cselekedtél? Az asszony ada az ember minden baromnak, az ég madarainak, pedig monda: A kígyó ámított el engem, úgy evém. és minden mezei vadnak; de az embernek hozzá 14 És monda az Úr Isten a kígyónak: Mivelhogy ezt illő segítő társat nem talált vala. 21 Bocsáta tehát cselekedted, átkozott légy minden barom és minden az Úr Isten mély álmot az emberre, és ez elaluvék. mezei vad között; hasadon járj, és port egyél életed Akkor kivőn egyet annak oldalbordái közül, és hússal minden napjaiban. 15 És ellenségeskedést szerzek tölté be annak helyét. 22 És alkotá az Úr Isten azt közötted és az asszony között, a te magod között, és az oldalbordát, a melyet kivett vala az emberből, az ő magva között: az neked fejedre tapos, te pedig asszonynyá, és vivé az emberhez. 23 És monda az annak sarkát mardosod. 16 Az asszonynak monda: ember: Ez már csontomból való csont, és testemből Felette igen megsokasítom viselősséged fájdalmait, való test: ez asszonyembernek nevezessék, mert fájdalommal szúlsz magzatokat; és epekedel a te emberből vétetett. 24 Annakokáért elhagyja a férfiú az férjed után, ő pedig uralkodik te rajtag. 17 Az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez: embernek pedig monda: Mivelhogy hallgattál a te és lesznek egy testté. 25 Valának pedig mindenketten feleséged szavára, és ettél arról a fáról, a melyről mezítelenek, az ember és az ő felesége, és nem azt parancsoltam, hogy ne egyél arról: Átkozott szégyenlik vala.

belőle életednek minden napjaiban. **18** Töviset és Kain az Úrnak: Nagyobb az én büntetésem, hogysem bogácskórót teremjen tenéked; s egyed a mezőnek elhordozhatnám. **14** Ímé előző engem ma e földnek fűvét. **19** Orczán verítékével egyed a te kenyeredet, színéről, és a te színed elől el kell rejtőznöm; bujdosó míglen visszatérsz a földebe, mert abból vettél: és vándorló leszek a földön, és akkor akárki talál mert por vagy te s ismét porrá leszesz. **20** Nevezte reám, megöl engemet. **15** És monda néki az Úr: Sőt vala pedig Ádám az ő feleségét Évának, mivelhogy inkább, aki megölendő Kaint, hétszerte megbüntettetik. ő lett anyja minden élőnek. **21** És csinálta az Úr És megbélyegzé az Úr Kaint, hogy senki meg ne Isten Ádámnak és az ő feleségének bőr ruhákat, ölte, a ki rátalál. **16** És elmeinte Kain az Úr színe és felőltötöttetőket. **22** És monda az Úr Isten: Ímé elől, és letelepedék Nód földén, Édentől keletre. **17** az ember olyanná lett, mint mi közülünk egy, jót és És ismeré Kain az ő feleségét, az pedig fogada gonoszt tudván. Most tehát, hogy ki ne nyújtsa kezét, méhében, és szűlé Hánókhott. És építé várost, és hogy szakaszszon az élet fájáról is, hogy egyék, nevezé azt az ő fiának nevéről Hánókhnak. **18** És s örökké éljen: **23** Kiküldé őt az Úr Isten az Éden lett Hánókhnak fia, Irád: És Irád nemzé Mekhujáelt: kertjéből, hogy mivelje a földet, a melyből vétettet Mekhujáel pedig nemzé Methusáelt, és Methusáel vala. **24** És kiűzte az embert, és oda helyezteté az nemzé Lámekhet. **19** Lámekh pedig vett magának Éden kertjének keleti oldala felől a Kerúbokat és a két feleséget: az egyiknek neve Háda, a másiknak villogó pallos lángját, hogy őrizzék az élet fájának neve Czilla. **20** És szűlé Háda Jábált. Ez volt atyjok a sátorban-lakóknak, és a barompásztoroknak. **21** Az ő atyjafiának pedig Jubál vala neve: ez volt atya minden lantosnak és síposnak. **22** Czilla pedig szűlé Tubálkaint, mindenféle réz- és vasszerszámok kövácsolóját: és Tubálkain hugát, Nahamát. **23** Akkor monda Lámekh az ő feleségeinek: Oh Háda és Czilla, hallgassatok szómrá, Lámekh feleségei, halljátok beszédem: embert ötem, mert megsebzett; ifjat ötem, mert megütött. **24** Ha hétszeres a bosszú Cainért, hetvenhétszeres az Lámekhert. **25** Ádám pedig ismét ismeré az ő feleségét, és az szűlé néki fiat, és nevezé annak nevét Séthnek: mert adott úgymond, énnékim az Isten más magot Ábel helyett, kit megöle Cain. **26** Séthnek is született fia, és nevezé annak nevét Énósnak. Akkor kezdték segítségül hívni az Úrnak nevét.

4 Azután ismeré Ádám az ő feleségét Évát, a ki fogad vala méhében és szűli vala Kaint, és monda: Nyertem férfiat az Úrtól. **2** És ismét szűlé annak atyjafiát, Ábelt. És Ábel juhok pásztorai lón, Kain pedig földmivelő. **3** Lón pedig idő multával, hogy Kain ajándékot vive az Úrnak a föld gyümölcséből. **4** És Ábel is vive az ő juhainak első fazsásából és azoknak kövérségből. És tekinte az Úr Ábelre és az ő ajándékára. **5** Kainra pedig és az ő ajándékára nem tekinte, miért is Kain haragra gerjede és fejét lecsürgeszté. **6** És monda az Úr Kainnak: Miért gerjedtél haragra? és miért csürgesztéd le fejet? **7** Hiszen, ha jól cselekszel, emelt fővel járhatsz; ha pedig nem jól cselekszel, a bűn az ajtó előtt leselkedik, és reád van vágyódása; de te uralkodjál rajta. **8** És szól s beszél vala Kain Ábelkel, az ő atyjafiával. És lón, mikor a mezőn valának, támadta Kain Ábelre az ő atyjafiára, és megöl őt. **9** És monda az Úr Kainnak: Hol van Ábel a te atyádfia? ő pedig monda: Nem tudom, avagy őrizője vagyok-é én az én atyámfának? **10** Monda pedig az Úr: Mit cselekedtél? A te atyádfának vére kiált én hozzáam a földről. **11** Mostan azért átkozott légy e földön, mely megnyitotta az ő száját, hogy befogadjá a te atyádfának vérét, a te kezedből. **12** Mikor a földet miveled, ne adj a többé néked az ő termő erejét, bujdosó és vándorló légy a földön. **13** Akkor monda

Jézus pedig monda: Atyám! bocsásd meg nékik; mert nem tudják mit cselekesznek.

Elosztván pedig az ő ruháit, vetének reájok sorsot.

Lukács 23:34

János

1 Kezdetben vala az íge, és az íge vala az Istennél, és Isten vala az íge. **2** Ez kezdetben az Istennél vala. **3** minden ő általa lett és nála nélkül semmi sem lett, a mi lett. **4** Ő benne vala az élet, és az élet vala az emberek világossága; **5** És a világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be azt. **6** Vala egy Istenről küldött ember, kinek neve János. **7** Ez jött tanúbizonyásával, hogy bizonyását tegyen a világosságról, hogy mindenki higyjen ő általa. **8** Nem ő vala a világosság, hanem jött, hogy bizonyását tegyen a világosságról. **9** Az igazi világosság eljött volt már a világba, a mely megvilágosít minden embert. **10** A világban volt és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt. **11** Az övéi közé jöve, és az övéi nem fogadák be őt. **12** Valakik pedig befogadák őt, hatalmat adnak azoknak, hogy Isten fiaiá legyenek, azoknak, a kik az ő nevében hisznak; **13** A kik nem vörből, sem a testnek akaratából, sem a férfiúnak indulatjából, hanem Istenről születtek. **14** És az íge testté lett és lakozék mi közöttünk (és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), a ki teljes vala kegyelemmel és igazsággal. **15** János bizonyását tett ő róla, és kiáltott, mondva: Ez vala, a kiről mondám: A ki utánam jó, előttem lett, mert előbb volt nálamnál. **16** És az ő teljességből vettünk mindenjában kegyelmet is kegyelemrétt. **17** Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett. **18** Az Isten soha senki nem látta; az egyszülött Fiú, a ki az Atya kebelében van, az jelentette ki őt. **19** És ez a János bizonyásáttele, a mikor a zsidók papokat és Lévitákat küldöttek Jeruzsálemből, hogy megkérdezzék őt: Kicsoda vagy te? **20** És megvállá és nem tagadá; és megvállá, hogy: Nem én vagyok a Krisztus. **21** És kérdezék őt: Kicsoda tehát? Illés vagy-e te? És monda: Nem vagyok. A próféta vagy-e te? És ő felelé: Nem. **22** Mondának azért néki: Kicsoda vagy? Hogy megfelelhetünk azoknak, a kik minket elküldötték: Mit mondasz magad felől? **23** Monda: Én kiáltó szó vagyok a pusztában. Egyengessétek az Úrnak útját, a mint megmondotta Ésaiás próféta. **24** És megküldötték a farizeusok közül valók voltak: **25** És megkérdeék őt és mondának néki: Miért keresztsz tehát, ha te nem vagy a Krisztus, sem Illés, sem a 27 **27** Ó az, a ki utánam jó, a ki előttem lett, a kinek én nem vagyok méltó, hogy saruja szíjját megoldjam. **28** Ezek Béthabarában lettek, a Jordánon túl, ahol János keresztel vala. **29** Másnap látja János Jézust ő hozzá menni, és monda: Íme az Istennek amá bárnya, a ki elveszi a világ bűneit! **30** Ez az, aki kiről én ezt mondám: Én utánam jó egy férfiú, a ki előttem lett, mert előbb volt nálamnál. **31** És én nem ismertem őt; de hogy megjelentessék Izráelnek, azért jöttem én, a ki vízzel keresztelek. **32** És bizonyásot tőn János, mondva: Láttam a Lelket leszállani az égből, mint egy galambot; és megnyugovék ő rajta. **33** És én nem ismertem őt; de a ki elkülde engem, hogy vízzel kereszteljek, az mondá nékem: A kire látod a Lelket leszállani és rajta megnyugodni, az az, aki keresztel Szent Lélekkel. **34** És én láttam, és bizonyását tettem, hogy ez az Isten Fia. **35** Másnap ismét ott állt vala János és kettő az ő tanítványai közül; **36** És ránézvén Jézusra, a mint ott jár vala, monda: Íme az Isten Bárnya! **37** És hallá ő a két tanítvány, a mint szól vala, és követék Jézust. **38** Jézus pedig hátrafordult és látván, hogy követik azok, monda nékik: Mit kerestek? Azok pedig mondának néki: Rabbi, (a mi megmagyarázva azt teszi: Mester) hol lakol? **39** Monda nékik: Jőjjetek és lássátok meg. Elmenének és megláták, hol lakik; és nála maradának azon a napon: vala pedig körülbelül tíz óra. **40** A kettő közül, a kik Jánostól ezt hallották és őt követték vala, András volt az egyik, a Simon Péter testvére. **41** Találkozék ez először a maga testvérével, Simonnal, és monda néki: Megtaláltuk a Messiást (a mi megmagyarázva azt teszi: Krisztus); **42** És vezeté őt Jézushoz. Jézus pedig reá tekintvén, monda: Te Simon vagy, a Jóna fia; te Kéfásnak fogsz hivatni (a mi megmagyarázva: Kőszikla). **43** A következő napon Galileába akart menni Jézus; és találkozék Fileppel, és monda néki: Kövess engem! **44** Filep pedig Bethsaídából, az András és Péter városából való volt. **45** Találkozék Filep Nátánaellel, és monda néki: A ki felől írt Mózes a törvényben, és a próféták, megtaláltuk a názáreti Jézust, Józsefnek fiát. **46** És monda néki Nátánael: Názáretből támadhat-é valami jót? Monda néki Filep: Jer és lásd meg! **47** Látja Jézus Nátánaelt ő hozzá menni, és monda ő felőle: Íme egy

igazán Izráelita, a kiben hamisság nincsen. **48** Monda mutatsz nékünk, hogy ezeket cselekszed? **19** Felele néki Nátánael: Honnan ismersz engem? Felele Jézus Jézus és monda nékik: Rontsátok le a templomot, és monda néki: Mielőtt hítt téged Filep, láttalak téged, és három nap alatt megépíttem azt. **20** Mondának a mint a fügefa alatt voltál. **49** Felele Nátánael és azért a zsidók: Negyvenhat esztendeig épült ez a monda néki: Rabbi, te vagy az Isten Fia, te vagy az templom, és te három nap alatt megépíted azt? **21** Izráel Királya! **50** Felele Jézus és monda néki: Hogy Ő pedig az ő testének templomáról szól vala. **22** azt mondám néked: Láttalak a fügefa alatt, hiszel? Mikor azért feltámadt a halálból, megemlékezének Nagyobbakat látsz majd ezeknél. **51** És monda néki: az ő tanítványai, hogy ezt mondta; és hivének az Bizony, bizony mondomban néktek: Mostantól fogva írásnak, és a beszédnek, a melyet Jézus mondott meglájtájok a megnyilt eget, és az Isten angyalait, a vala. **23** A mint pedig Jeruzsálemben vala husvétkor mint felszállnak és leszállnak az ember Fiára.

2 És harmadnapon menyegző lón a galileai Kánában;

és ott volt a Jézus anyja; **2** És Jézus is meghívaték az ő tanítványaival együtt a menyegzőbe. **3** És elfogyán a bor, a Jézus anyja monda néki: Nincs boruk. **4** Monda néki Jézus: Mi közöm nékem te

hozzád, oh asszony? Nem jött még el az én óram. **5** Mond az ő anyja a szolgáknak: Valamit mond néktek, megtegyétek. **6** Vala pedig ott hat kőveder elhelyezve a zsidók tisztaalkodási módja szerint, melyek közül

egybe-egybe két-három métréta fér vala. **7** Monda teszel, hanem ha az Isten van vele. **3** Felele Jézus és

nékik Jézus: Töltsétek meg a vedreket vízzel. És monda néki: Bizony, bizony mondomban néked: ha valaki megtölték azokat színig. **8** És monda nékik: Most újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát.

merítsetek, és vigyetek a násznagynak. És vittek. **4** Monda néki Nikodémus: Mimódon születhetik az

9 A mint pedig megízlel é a násznagy a borrá lett ember, ha vén? Vajjon bemehet-é az ő anyjának vizet, és nem tudja vala, honnét van, (de a szolgák méhébe másodszor, és születhetik-é? **5** Felele Jézus: tudták, a kik a vizet merítik vala), szólítá a násznagy Bizony, bizony mondomban néked: Ha valaki nem születik a vőlegényt, **10** És monda néki: minden ember a jó víztől és Lélektől, nem lehet be az Isten országába.

bort adjá fel először, és mikor megittasodtak, akkor **6** A mi testtől született, test az; és a mi Lélektől az alábbvalót: te a jó bort ekkorra tartottad. **11** Ezt az született, lélek az. **7** Ne csodáld, hogy azt mondám első jel a galileai Kánában tevé Jézus, és megmutatá néked: Szükség néktek újonnan születnetek. **8** A szél az ő dicsőségét; és hivének benne az ő tanítványai.

fú, a hová akar, és annak zúgását hallod, de nem **12** Azután leméne Kapernaumba, ő és az ő anyja és tudod honnan jő és hová megy: így van mindenki, a ki a testvérei és tanítványai; és ott maradának néhány Lélektől született. **9** Felele Nikodémus és monda néki:

napig, **13** Mert közel vala a zsidók husvétja, és felmérne Mimódon lehetnek ezek? **10** Felele Jézus és monda Jézus Jeruzsálemben. **14** És ott találá a templomban az néki: Te Izráel tanítójá vagy, és nem tudod ezeket?

ökrök, juhok és galambok árusait és a pénzváltókat, a **11** Bizony, bizony mondomban néked, a mit tudunk, azt mint ülnék vala: **15** És kötélből ostort csinálván, kiűzé mondjuk, és a mit látunk, arról teszünk bizonyoságot; mindenjájokat a templomból, az ökröket is a juhokat és a mi bizonyoságtételünket el nem fogadjátok. **12** Ha is; és a pénzváltók pénzét kitölté, az asztalokat pedig a földiek ről szóltam néktek és nem hisztek, mimódon feldönté; **16** És a galambárásoknak monda: Jordjátok hisztek, ha a mennyiekről szólok néktek? **13** És el ezeket innen; ne tegyétek az én Atyámnak házát senki sem ment fel a mennyibe, hanemha az, a ki

kalmárság házává. **17** Megemlékezének pedig az a mennyből szállott alá, az embernek Fia, a ki a

ő tanítványai, hogy meg van írva: A te házadhoz mennyben van. **14** És a miképen felemelte Mózes a

való féltő szeretet emészt engem. **18** Felelének kígyót a pusztában, akképen kell az ember Fiának

azért a zsidók és mondának néki: Micsoda jelt felelmeltetnie. **15** Hogy valaki hiszen ő benne, el ne

az ünnepen, sokan hivének az ő nevében, látván az ő jeleit, a melyeket cselekszik vala. **24** Maga azonban Jézus nem bízza vala magát reájok, a miatt, hogy ő ismeré mindenjájokat, **25** És mivelhogy nem szorult rá, hogy valaki bizonyoságot tegyen az emberről; mert magától is tudta, mi volt az emberben.

3 Vala pedig a farizeusok közt egy ember, a neve Nikodémus, a zsidók főembere: **2** Ez jöve Jézushoz

éjjel, és monda néki: Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul; mert senki sem teheti e jeleket, a melyeket te

teszel, hanem ha az Isten van vele. **3** Felele Jézus és

nékik Jézus: Töltsétek meg a vedreket vízzel. És monda néki: Bizony, bizony mondomban néked: ha valaki megtölték azokat színig. **8** És monda nékik: Most újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát.

merítsetek, és vigyetek a násznagynak. És vittek. **4** Monda néki Nikodémus: Mimódon születhetik az

9 A mint pedig megízlel é a násznagy a borrá lett ember, ha vén? Vajjon bemehet-é az ő anyjának vizet, és nem tudja vala, honnét van, (de a szolgák méhébe másodszor, és születhetik-é? **5** Felele Jézus: tudták, a kik a vizet merítik vala), szólítá a násznagy Bizony, bizony mondomban néked: Ha valaki nem születik a vőlegényt, **10** És monda néki: minden ember a jó víztől és Lélektől, nem lehet be az Isten országába.

bort adjá fel először, és mikor megittasodtak, akkor **6** A mi testtől született, test az; és a mi Lélektől az alábbvalót: te a jó bort ekkorra tartottad. **11** Ezt az született, lélek az. **7** Ne csodáld, hogy azt mondám első jel a galileai Kánában tevé Jézus, és megmutatá néked: Szükség néktek újonnan születnetek. **8** A szél az ő dicsőségét; és hivének benne az ő tanítványai.

fú, a hová akar, és annak zúgását hallod, de nem **12** Azután leméne Kapernaumba, ő és az ő anyja és tudod honnan jő és hová megy: így van mindenki, a ki a testvérei és tanítványai; és ott maradának néhány Lélektől született. **9** Felele Nikodémus és monda néki:

napig, **13** Mert közel vala a zsidók husvétja, és felmérne Mimódon lehetnek ezek? **10** Felele Jézus és monda Jézus Jeruzsálemben. **14** És ott találá a templomban az néki: Te Izráel tanítójá vagy, és nem tudod ezeket?

ökrök, juhok és galambok árusait és a pénzváltókat, a **11** Bizony, bizony mondomban néked, a mit tudunk, azt mint ülnék vala: **15** És kötélből ostort csinálván, kiűzé mondjuk, és a mit látunk, arról teszünk bizonyoságot; mindenjájokat a templomból, az ökröket is a juhokat és a mi bizonyoságtételünket el nem fogadjátok. **12** Ha is; és a pénzváltók pénzét kitölté, az asztalokat pedig a földiek ről szóltam néktek és nem hisztek, mimódon feldönté; **16** És a galambárásoknak monda: Jordjátok hisztek, ha a mennyiekről szólok néktek? **13** És el ezeket innen; ne tegyétek az én Atyámnak házát senki sem ment fel a mennyibe, hanemha az, a ki

kalmárság házává. **17** Megemlékezének pedig az a mennyből szállott alá, az embernek Fia, a ki a

ő tanítványai, hogy meg van írva: A te házadhoz mennyben van. **14** És a miképen felemelte Mózes a

való féltő szeretet emészt engem. **18** Felelének kígyót a pusztában, akképen kell az ember Fiának

azért a zsidók és mondának néki: Micsoda jelt felelmeltetnie. **15** Hogy valaki hiszen ő benne, el ne

veszsen, hanem örök élete legyen. (aiōnios g166) 16 Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. (aiōnios g166) 17 Mert nem azért küldte az Isten az Ő Fiát a világra, hogy károztassa a világot, hanem hogy megtartassék a világ általa. 18 A ki hiszen Ő benne, el nem kározik; a ki pedig nem hisz, immár elkároztott, mivelhogy nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében. 19 Ez pedig a károztatás, hogy a világosság e világra jött, és az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a világosságot; mert az Ő cselekedeteik gonoszak valának. 20 Mert minden, a ki hamisan cselekszik, gyűlőli a világosságot és nem megy a világosságra, hogy az Ő cselekedetei fel ne fedessenek; 21 A ki pedig az igazságot cselekszi, az a világosságra megy, hogy az Ő cselekedetei nyilvánvalókká legyenek, hogy Isten szerint való cselekedetek. 22 Ezután elméne Jézus az Ő tanítványaival a Júdea földére; és ott időzék velök, és keresztele. 23 János pedig szintén keresztel vala Énonban, Sálemhez közel, mert ott sok volt a víz. És oda járulának és megkeresztelkednének. 24 Mert János még nem vetteték a tömlöczbe. 25 Vetekedés támada azért a János tanítványaival és a judeaiak között a mosakodás felől. 26 És menének Jánoshoz és mondának néki: Mester! A ki veled vala a Jordánon túl, a kiről te bizonyágot tettél, íme az keresztel, és hozzá megy mindenki. 27 Felele János és monda: Az ember semmit sem vehet, hanem ha a mennyből adatott néki. 28 Ti magatok vagytok a bizonyágaim, hogy megmondtam: Nem vagyok én a Krisztus, hanem hogy Ő előtte küldettem el. 29 A kinek jegyese van, vőlegény az; a vőlegény barátja pedig, a ki ott áll és hallja Őt, örvendezve örül a vőlegény szavának. Ez az én örömem immár betelt. 30 Annak növekednie kell, nékem pedig alább szállanom. 31 A ki felülről jött, feljebb való mindenkinél. A ki a földről való, földi az és földieket szól; a ki a mennyből jött, feljebb való mindenkinél. 32 És arról tesz bizonyágot, a mit látott és hallott; és az Ő bizonyágtételét senki sem fogadja be. 33 A ki az Ő bizonyágtételét befogadja, az megpecsételte, hogy az Isten igaz. 34 Mert a kit az Isten küldött, az Isten beszédeit szólja; mivelhogy az Isten nem mérték szerint adja a Lelket. 35 Az Atya szereti a Fiút, és az Ő kezébe adott minden. 36 A ki hisz a Fiúban, örök élete van; a ki pedig nem enged a

Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta. (aiōnios g166)

4 Amint azért megtudta az Úr, hogy a farizeusok meghallották, hogy Jézus több tanítványt szerez és keresztel, mint János, 2 (Jólehet Jézus maga nem kereszttel, hanem a tanítványai,) 3 Elhagyá Júdeát és elméne ismét Galileába. 4 Samárián kell vala pedig általmennie. 5 Megy vala azért Samáriának Sikár nevű városába, annak a teleknek szomszédjába, a melyet Jákób adott vala az Ő fiának, Józsefnek. 6 Ott vala pedig a Jákób forrása. Jézus azért, az utazástól elfáradva, azonmód leüle a forráshoz. Mintegy hat óra vala. 7 Jöve egy samáriabeli asszony vizet meríteni; monda néki Jézus: Adj innom! 8 Az Ő tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ennivalót vegyenek. 9 Monda azért néki a samáriai asszony: Hogy kérhetsz inni zsidó létedre én tőlem, a ki samáriai asszony vagyok?! Mert a zsidók nem barátkoznak a samáriaiakkal. 10 Felele Jézus és monda néki: Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, a ki ezt mondja néked: Adj innom!; te kérted volna Őt, és adott volna néked élő vizet. 11 Monda néki az asszony: Uram, nincs mivel merítened, és a kút mély: hol vennéd tehát az élő vizet? 12 Avagy nagyobb vagy-é te a mi atyánknál, Jákóbánál, a ki nékünk adta ezt a kutat, és ebből ivott Ő is, a fiai is és jószága is? 13 Felele Jézus és monda néki: Mindaz, a ki ebből a vízből iszik, ismét megszomjúhozik: 14 Valaki pedig abból a vízből iszik, a melyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik; hanem az a víz, a melyet én adok néki, örök életre buzgó víznak kúfeje lesz Ő benne. (aiōn g165, aiōnios g166) 15 Monda néki az asszony: Uram, add nékem azt a vizet, hogy meg ne szomjúhozzam, és ne jöjjek ide meríteni! 16 Monda néki Jézus: Menj el, hívド a férjeted, és jöjj ide! 17 Felele az asszony és monda: Nincs férjem. Monda néki Jézus: Jól mondád, hogy: Nincs férjem; 18 Mert öt férjed volt, és a mostani nem férjed: ezt igazán mondadt. 19 Monda néki az asszony: Uram, látom, hogy te próféta vagy. 20 A mi atyáink ezen a hegyen imádkoztak; és ti azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, ahol imádkozni kell. 21 Monda néki Jézus: Asszony, hidd el nékem, hogy eljő az óra, a mikor sem nem ezen a hegyen, sem nem Jeruzsálemben imádjátok az Atyát. 22 Ti azt imádjátok, a mit nem ismertek; mi azt imádjuk, a mit

ismerünk: mert az idvesség a zsidók közül támadt. 23 prófétának nincs tisztessége a maga hazájában. De eljő az óra, és az most vagyon, amikor az igazi 45 Mikor azért beméne Galileába, befogadták őt a imádók lélekben, és igazságban imádják az Atyát: Galileabeliek, mivelhogy látták vala mindenzt, a mit mert az Atya is ilyeneket keres, az ő imádójul. 24 Jeruzsálemben cselekedett az ünnepen; mert ők is Az Isten lélek: és a kik őt imádják, szükség, hogy elmentek vala az ünnepre. 46 Ismét a galileai Kánába lélekben és igazságban imádják. 25 Monda néki az méne azért Jézus, a hol a vizet borrá változtatta. asszony: Tudom, hogy Messiás jő (a ki Krisztusnak És volt Kapernaumban egy királyi ember, a kinek a mondatik); mikor az eljő, megjelent nékünk minden. fia beteg vala. 47 Mikor ez meghallá, hogy Jézus 26 Monda néki Jézus: Én vagyok az, a ki veled Júdeából Galileába érkezett, hozzá méne és kéré beszélek. 27 Eközben megjövének az ő tanítványai; és őt, hogy menjen el és gyógyítsa meg az ő fiát; mert csodálkozának, hogy asszonyal beszél; mindenáltal halálán vala. 48 Monda azért néki Jézus: Ha jeleket egyik sem mondá: Mit keresel? vagy: Mit beszélsz és csodákat nem láttok, nem hisztek. 49 Monda néki vele? 28 Ott hagyá azért az asszony a vedrét, és a királyi ember: Uram, jőjj, mielőtt a gyermekem elméne a városba, és monda az embereknek: 29 meghal. 50 Monda néki Jézus: Menj el, a te fiad él. Jertek, lássatok egy embert, a ki megmonda nékem És hitt az ember a szónak, a mit Jézus mondott néki, minden, a mit cselekedtem. Nem ez-é a Krisztus? és elment. 51 A mint pedig már megy vala, előbe 30 Kímenének azért a városból, és hozzá menének. jövénék az ő szolgái, és hírt hozának néki, mondván, 31 Aközben pedig kérék őt a tanítványok, mondván: hogy: A te fiad él. 52 Megtudakozá azért tőlük az órát, Mester, egyé! 32 Ó pedig monda nékik: Van nékem a melyben megkönnyebbedett vala; és mondának eledelem, a mit egyem, a mit ti nem tudtok. 33 néki: Tegnap hét órakor hagya el őt a láz; 53 Megérté Mondának azért a tanítványok egymásnak: Hozott- azért az atya, hogy abban az órában, a melyben azt é néki valaki enni? 34 Monda nékik Jézus: Az én mondá néki a Jézus, hogy: a te fiad él. És hitt ő, eledelem az, hogy annak akaratját cselekedjem, a és az ő egész háza népe. 54 Ezt ismét második jel ki elküldött engem, és az ő dolgát elvégezzem. 35 gyanánt tevé Jézus, mikor Júdeából Galileába ment. Ti nem azt mondjátok-é, hogy még négy hónap és eljő az aratás? Ímé, mondom néktek: Emeljétek fel szemeiteket, és lássátok meg a tájékokat, hogy már fehérek az aratásra. 36 És a ki arat, jutalmat nyer, és az örökké életre gyümölcsöt gyűjt; hogy mind a vető, minden az arató együtt örvendezzen. (*aiōnios g166*) 37 Mert ebben az a mondás igaz, hogy más a vető, más az arató. 38 Én annak az aratására küldtelek titéket, a mit nem ti munkáltatok; mások munkálták, és ti a mások munkájába állottatok. 39 Abból a városból pedig sokan hivének benne a Samaritánusok közül annak az asszonyak beszédéért, a ki bizonyágot tett vala, hogy: Minden megmondott nékem, a mit cselekedtem. 40 A mint azért oda mentek hozzá a Samaritánusok, kérék őt, hogy maradjon náluk; és ott marada két napig. 41 És sokkal többen hivének a maga beszédéért, 42 És azt mondják vala az asszonynak, hogy: Nem a te beszédedért hiszünk immár: mert magunk hallottuk, és tudjuk, hogy bizonytal a világ idvezítője, a Krisztus. 43 Két nap mulva pedig kiméne onnét, és elméne Galileába. 44 Mert Jézus maga tett bizonyágot arról, hogy a

5 Ezek után ünnepek vala a zsidóknak, és felméne Jézus Jeruzsálemben. 2 Van pedig Jeruzsálemben a Juhkapunál egy tó, a melyet héberül Bethesdának neveznek. Öt tornácsa van. 3 Ezekben feküvén a betegek, vakok, sánták, aszkórosok nagy sokasága, várva a víznek megmozdulását. 4 Mert időnként angyal szálla a tóra, és felzavará a vizet: a ki tehát először lépett bele a víz felzavarása után, meggyógyult, akárminémű betegségben volt. 5 Vala pedig ott egy ember, a ki harmincnyolcz esztendőt töltött betegségében. 6 Ezt a mint láta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már sok idő óta úgy van; monda néki: Akarsz-é meggyógyulni? 7 Felele néki a beteg: Uram, nincs emberem, hogy a mikor a víz felzavarodik, bevigyen engem a tóba; és mire én oda érek, más lép be előttem. 8 Monda néki Jézus: Kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat, és jár! 9 És azonnal meggyógyula az ember, és felvévé nyoszolyáját, és jár vala. Aznap pedig szombat vala. 10 Mondának azért a zsidók a meggyógyulnak: Szombat van, nem szabad néked a nyoszolyádat hordanod! 11 Felele nékik: A ki meggyógyított engem,

az mondá nékem: Vedd fel a nyoszolyádat, és úgy ítélek, és az én ítétem igazságos; mert nem a járj. 12 Megkérdek azért ő: Ki az az ember, aki magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, mondá néked: Vedd fel a nyoszolyádat, és járj? 13 Aki ki elküldött engem, az Atyáét. 31 Ha én teszek meggyógyult pedig nem tudja vala, hogy ki az; mert bizonyásot magamról, az én bizonysságtélem nem Jézus félre vonult, sokaság lévén azon a helyen. 14 Igaz. 32 Más az, aki bizonyásot tesz rólam; és Ezek után találkozék vele Jézus a templomban, és tudom, hogy igaz az a bizonysságtétel, a melylyel monda néki: Ímé meggyógyultál; többé ne vétkezzél, bizonyásot tesz rólam. 33 Ti elküldtetek Jánoshoz, hogy rosszabbul ne legyen dolgod! 15 Elméne az és bizonyásot tett az igazságról. 34 De én nem az ember, és hírül adá a zsidóknak, hogy Jézus embertől nyerem a bizonysságtételt; hanem ezeket az, aki őt meggyógyította. 16 És e miatt üldözötte azért mondóm, hogy ti megtartassatok. 35 Ő az őég vevék a zsidók Jézust, és meg akarák őt ölni, hogy és fénylező szövétnek vala, ti pedig csak egy ideig ezeket művelte szombaton. 17 Jézus pedig felele akartatok örvendezni az ő világosságában. 36 De nékik: Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én nékem nagyobb bizonysságom van a Jánosénál: mert is munkálkodom. 18 E miatt aztán még inkább meg azok a dolgok, a melyeket rám bízott az Atya, hogy akarák őt ölni a zsidók, mivel nem csak a szombatot elvégezzem azokat, azok a dolgok, a melyeket én rontotta meg, hanem az Istenet is saját Atyának cselekszem, tesznek bizonyásot rólam, hogy az Atya mondotta, egyenlővé tévén magát az Istennel. 19 Küldött engem. 37 Aki elküldött engem, maga az Atya Felele azért Jézus, és monda nékik: Bizony, bizony is bizonyásot tesz rólam. Sem hangját nem hallottatók mondóm néktek: a Fiú semmit sem tehet önmagától, soha, sem ábrázatát nem láttatók. 38 Az ő ígéje sincs hanem ha látja cselekedni az Atyat, mert a miket maradandóan bennetek: mert a kitől elküldött, ti annak az cselekszik, ugyanazokat hasonlatosképen a Fiú nem hisztek. 39 Tudakozzátok az írásokat, mert azt is cselekszi. 20 Mert az Atya szereti a Fiút, és hisztek, hogy azokban van a ti örök életetek; és ezek minden megmutat néki, a miket ő maga cselekszik; azok, a melyek bizonyásot tesznek rólam; (*aiōnios* és ezeknél nagyobb dolgokat is mutat majd néki, hogy *g166*) 40 És nem akartok hozzájárni, hogy életetek ti csudálkozzatok. 21 Mert a mint az Atya feltámasztja legyen! 41 Dicsőséget emberektől nem nyerek. 42 a halottakat és megeleveníti, úgy a Fiú is a kiket De ismerlek benneteket, hogy az Istenek szeretete akar, megelevenít. 22 Mert az Atya nem ítélt senkit, nincs meg bennetek: 43 Én az én Atyám nevében hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta; 23 Hogy jöttem, és nem fogadtatok be engem; ha más jöne mindenki úgy tisztelje a Fiút, miként tisztelik az Atyat. a maga nevében, azt befogadnátok. 44 Mimónban A ki nem tiszteli a Fiút, nem tiszteli az Atyat, aki hihettek ti, a kik egymástól nyertek dicsőséget, és elküldte őt. 24 Bizony, bizony mondóm néktek, hogy aki az én beszédemet hallja és hisz annak, aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általment a halálból az életre. (*aiōnios g166*) 25 Bizony, bizony mondóm néktek, hogy eljő az idő, és az most vagyon, mikor a halottak hallják a ki a dicsőséget, a mely az egy Istenről van, nem keresitek? 45 Ne állítsátok, hogy én vádoljak majd benneteket az Atyánál; van a ki vádol titeket, Mózes, a kiben ti reménykedtetek. 46 Mert ha hinnétek Mózesnek, nékem is hinnétek; mert én rólam írt ő. 47 Ha pedig az ő írásainak nem hisztek, mimónban a miként az Atyának élete van önmagában, akként adta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában: 27 6 Ezek után elméne Jézus a galileai tengeren, a És hatalmat adta néki az ítélettétre is, mivelhogy Tiberiáson túl. 2 És nagy sokaság követé őt, embernek fia. 28 Ne csodálkozzatok ezen: mert eljő a mivelhogy látják vala az ő csodatételeit, a melyeket az óra, a melyben mindazok, a kik a koporsókban cselekszik vala a betegeken. 3 Felméne pedig Jézus vannak, meghallják az ő szavát, 29 És kijönök; a kik a hegyre, és leüle ott a tanítványáival. 4 Közel vala a jót cselekedtek, az élet feltámadására; a kik pedig a pedig husvét, a zsidók ünnepe. 5 Mikor azért felemelé gonoszt művelték, a kárhozat feltámadására. 30 Én Jézus a szemeit, és látá, hogy nagy sokaság jő hozzá, semmit sem cselekedhetem magamtól; a mint hallok, monda Filepnek: Honnan vegyük kenyerset, hogy

ehessenek ezek? 6 Ezt pedig azért mondá, hogy Mester, mikor kötött ide? 26 Felele nékik Jézus és próbára tegye őt; mert ő maga tudta, mit akar vala monda: Bizony, bizony mondóm néktek: nem azért cselekedni. 7 Felele néki Filep: Kétszáz dénár árú kerestek engem, hogy jeleket láttatok, hanem azért, kenyér nem elég ezeknek, hogy mindenikők kapjon mert ettetek ama kenyerekből, és jóllaktatok. 27 valami keveset. 8 Monda néki egy az ő tanítványai Munkálkodatok ne az eledelért, a mely elvész, hanem közül, András, a Simon Péter testvére: 9 Van itt az eledelért, a mely megmarad az örök életre, a egy gyermek, a kinek van öt árpa kenyere és két helyet az embernek Fia ád majd néktek; mert őt hala; de mi az ennyinek? 10 Jézus pedig mondta: az Atya pecsételte el, az Isten. (aiōnios g166) 28 Ültessétek le az embereket. Nagy fű vala pedig Mondának azért néki: Mit csinálunk, hogy az Isten azon a helyen. Leülének azért a férfiak, számszerint dolgait cselekedjük? 29 Felele Jézus és monda mintegy ötezeren. 11 Jézus pedig vevé a kenyereket, nézik: Az az Isten dolga, hogy higyjetek abban, a és hálat adván, adta a tanítványoknak, a tanítványok kitől küldött. 30 Mondának azért néki: Micsoda jelte pedig a leülteknek; hasonlóképen a halakból is, a mutatsz tehát te, hogy lássuk és higyünk néked? mennyit akarnak vala. 12 A mint pedig betelének, Mit művelsz? 31 A mi atyáink a mannát ették a monda az ő tanítványainak: Szedjétek össze a pusztában; a mint meg van írva: Mennyei kenyeret megmaradt darabokat, hogy semmi el ne veszsen. 13 adott vala enniök. 32 Monda azért nékik Jézus: Összeszedék azért, és megtöltének tizenkét kosarat Bizony, bizony mondóm néktek: nem Mózes adta az öt árpa kenyérből való darabokkal, a melyek néktek a mennyei kenyeret, hanem az én Atyám megmaradtak vala az evők után. 14 Az emberek adják majd néktek az igazi mennyei kenyeret. 33 Mert azért látva a jelt, a melyet Jézus tőn, mondának: az az Istennek kenyere, a mely mennyből száll alá, Bizonnal ez ama próféta, a ki eljövendő vala a és életet ád a világnak. 34 Mondának azért néki: világra. 15 Jézus azért, a mint észrevevő, hogy Uram, mindenkor add nékünk ezt a kenyeret! 35 jóni akarnak és őt elragadni, hogy királytá tegyék, Jézus pedig monda nékik: Én vagyok az életnek ismét elvonula egymaga a hegyre. 16 Mikor pedig ama kenyere; a ki hozzájárul, semmiképen meg nem estveledék, lemenének az ő tanítványai a tengerhez, éhezik, és a ki hisz bennem, meg nem szomjúhozik 17 És beszállva a hajóba, mennek vala a tengeren soha. 36 De mondám néktek, hogy noha láttatok is túl Kapernaumba. És már sötétség volt, és még engem, még sem hisztek. 37 minden, a mit nékem nem ment vala hozzájuk Jézus. 18 És a tenger a ád az Atya, én hozzájárul; és azt, a ki hozzájárul, nagy szél fúvása miatt háborog vala. 19 Mikor azért semmiképen ki nem vetem. 38 Mert azért szálltattam le huszonöt, vagy harminc futamatnyira beevezének, a mennyből, hogy ne a magam akaratát cselekedjem, megláták Jézust, a mint jár vala a tengeren és a hanem annak akaratát, a ki elküldött engem. 39 Az hajóhoz közeledik vala: és megrémülének. 20 Ő pedig az Atyának akarata, a ki elküldött engem, hogy pedig monda nékik: Én vagyok, ne féljetek! 21 Be a mit nékem adott, abból semmit el ne veszítsek, akárak azért ő venni a hajóba: és a hajó azonnal hanem feltámaszszam azt az utolsó napon. 40 Az ama földnél vala, a melyre menének. 22 Másnap pedig annak az akarata, a ki elküldött engem, hogy a sokaság, a mely a tengeren túl állott vala, látva, mindaz, a ki látja a Fiút és hisz ő benne, örök élete legyen; és én feltámaszszam azt az utolsó napon. (aiōnios g166) 41 Zúgolódának azért a zsidók ő ellene, nem ment be az ő tanítványaival a hajóba, hanem hogy azt mondá: Én vagyok az a kenyér, a mely a csak az ő tanítványai mentek el, 23 De jöttek más mennyből szálltott alá. 42 És mondának: Nem ez-hajók Tiberiásból közel ahhoz a helyhez, ahol a Jézus, a József fia, a kinek mi ismerjük atyát és kenyeret ették, miután hálákat adott az Úr: 24 Mikor anyját? mimódron mondja hát ez, hogy: A mennyből azért látta a sokaság, hogy sem Jézus, sem a szálltott alá. 43 Felele azért Jézus és monda nékik: tanítványai nincsenek ott, beszállanak ők is a hajóba, Ne zúgolódjatok egymás között! 44 Senki sem jöhets elmenének Kapernaumba, keresvén Jézust. 25 Én hozzájárul, hanemha az Atya vonja azt, a ki elküldött És megtalálván őt a tengeren túl, mondának néki: engem; én pedig feltámasztom azt az utolsó napon.

45 Meg van írva a prófétáknál: És mindenjában Istentől tanítottak lesznek. Valaki azért az Atyától hallott, és tanult, én hozzám jő. **46** Nem hogy az Atyát valaki láttá, csak az, aki Istentől van, az láttá az Atyát. **47** Bizony, bizony mondomban néktek: Aki én bennem hisz, örökké élete van annak. (aiónios g166) **48** Én vagyok az életnek kenyere. **49** A ti atyáitok a mannát ették a pusztában, és meghaltak. **50** Ez az a kenyér, a mely a mennyből szállott alá, hogy kiki egyék belőle és meg ne haljon. **51** Én vagyok amaz előző kenyér, a mely a mennyből szállott alá; ha valaki eszik e kenyérből, él örökké. És az a kenyér pedig, a melyet én adok, az én testem, a melyet én adok a világ életéért. (aiónios g165) **52** Tusakodának azért a zsidók egymás között, mondván: Mimódon adhatja ez nékünk a testét, hogy azt együk? **53** Monda azért nékik Jézus: Bizony, bizony mondomban néktek: Ha nem eszitek az ember Fiának testét és nem iszszátok az ő vérét, nincs élet bennetek. **54** Aki eszi az én testemet és iszsza az én véremet, örökké élete van annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon. (aiónios g166) **55** Mert az én testem bizony étel és az én vérem bizony ital. **56** Aki eszi az én testemet és iszsza az én véremet, az én bennem lakozik és én is abban. **57** A miként elküldött engem amaz előző Atya, és én az Atya által élek: akként az is, aki engem eszik, él én általam. **58** Ez az a kenyér, a mely a mennyből szállott alá; nem úgy, a mint a ti atyáitok evék a mannát és meghalának: aki ezt a kenyert eszi, él örökké. (aiónios g165) **59** Ezeket mondá a zsinagógában, a mikor tanít vala Kapernaumban. **60** Sokan azért, a kik hallák ezeket az ő tanítványai közül, mondának: Kemény beszéd ez; ki hallgathatja őt? **61** Tudván pedig Jézus ő magában, hogy e miatt zúgolódnak az ő tanítványai, monda nékik: Titeket ez megbotránkoztat? **62** Hát ha meglájtátok az embernek Fiát felszállani oda, ahol előbb vala?! **63** A lélek az, a mi megelevenít, a test nem használ semmit: a beszédek, a melyeket én szólok néktek, lélek és élet. **64** De vannak némelyek közöttetek, a kik nem hisznek. Mert eleitől fogva tudta Jézus, kik azok, a kik nem hisznek, és ki az, aki elárulja őt. **65** És monda: Azért mondtam néktek, hogy senki sem jöhet én hozzáim, hanemha az én Atyámtól van megadva néki. **66** Ettől fogva sokan visszavonulának az ő tanítványai közül és nem járnak vala többé ő vele. **67** Monda azért Jézus a tizenkettőnek: Vajon ti is el akartok-é menni?

68 Felele néki Simon Péter: Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad. (aiónios g166) **69** És mi elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus, az előző Istennek Fia. **70** Felele nékik Jézus: Nem én választottalak-é ki titeket, a tizenkettőt? és egy közületek ördög. **71** Értette pedig Júdás Iskáriótest, Simon fiát, mert ez akarta őt elárulni, noha egy volt a tizenkettő közül.

7 És ezek után Galileában jár vala Jézus; mert nem akar vala Júdeában járni, mivelhogy azon igyekezének a Júdeabeliek, hogy őt megöljék. **2** Közel vala pedig a zsidók ünnepé, a sátoros ünnep. **3** Mondának azért néki az ő atyafai: Menj el innen, és térij Júdeába, hogy a te tanítványaid is lássák a te dolgaidat, a melyeket cselekszel. **4** Mert senki sem cselekszik titkon semmit, aki maga ismeretessé akar lenni. Ha ilyeneket cselekszel, mutasd meg magadat a világnak. **5** Mert az ő atyafai sem hivének benne. **6** Monda azért nékik Jézus: Az én időm még nincs itt; a ti időtok pedig mindig készen van. **7** Titeket nem gyűlölhet a világ, de engem gyűlööl; mert én bizonyoságot teszek felőle, hogy az ő cselekedetei gonoszak. **8** Ti menjetek fel erre az ünnepre: én még nem megyek fel erre az ünnepre; mert az én időm még nem tölt be. **9** Ezeket mondván pedig nékik, marada Galileában. **10** A mint pedig felmenének az ő atyafai, akkor ő is félmené az ünnepre, nem nyilvánosan, hanem mintegy titkon. **11** A zsidók azért keresik vala őt az ünnepen, és mondának: Hol van ő? **12** És a sokaságban nagy zúgás vala ő miatta. Némelyek azt mondják vala, hogy jó ember; mások pedig azt mondják vala: Nem, hanem a népknek hitetője. **13** Mindamellett senki sem beszél vala nyíltan ő felőle a zsidóktól való félelem miatt. **14** Már-már az ünnep közepén azonban félmené Jézus a templomba, és tanít vala. **15** És csodálkozának a zsidók, mondván: Mimódon tudja ez az írásokat, holott nem tanulta?! **16** Felele nékik Jézus és monda: Az én tudományom nem az enyém, hanem azé, aki küldött engem. **17** Ha valaki cselekedni akarja az ő akaratát, megismerheti e tudományról, vajon Istentől van-é, vagy én magamtól szólók? **18** A ki magától szól, a maga dicsőségét keresi; a ki pedig annak dicsőségét keresi, aki küldte őt, igaz az, és nincs abban hamiság. **19** Nem Mózes adta-é néktek a törvényt? és senki sem teljesíti közületek a törvényt.

Miért akartok engem megölni? 20 Felele a sokaság és Lélek; mivelhogy Jézus még nem dicsőíteték meg. monda: Ördög van benned. Ki akar téged megölni? 21 40 Sókan azért a sokaság közül, a mint hallák e Felele Jézus és monda nékik: Egy dolgot cselekvém, beszédet, ezt mondják vala: Bizony Nyal ez ama és minden jában csodáljátok. 22 Azért Mózes adta Próféta. 41 Némelyek mondának: Ez a Krisztus. nétek a körülmetélkedést (nem mintha Mózestől) Mások pedig mondának: Csak nem Galileából jön el való volna, hanem az atyától): és szombaton a Krisztus? 42 Nem az írás mondta-é, hogy a Dávid körülmetéltek az embert. 23 Ha körülmetélhető az magvából, és Bethlehemből, ama városból jön el a ember szombaton, hogy a Mózes törvénye meg ne Krisztus, a hol Dávid vala? 43 Hasonlás lőn azért ő romoljon; én rám haragyszok-é, hogy egy embert miatta a sokaságban. 44 Némelyek pedig közülök egészen meggyőített szombaton? 24 Ne ítélyeket akarják vala őt megfogni, de senki sem veté reá a a látszat után, hanem igaz ítélettel ítélyeket! 25 kezét. 45 Elmenének azért a szolgák a főpapokhoz és Mondának azért némelyek a jeruzsálemiek közül: farizeusokhoz; és mondának azok ő nékik: Miért nem Nem ez-é az, a kit meg akarnak ölni? 26 És ímé hoztatók el őt? 46 Felelének a szolgák: Soha ember nyíltan szól, és semmit sem szónak néki. Talán úgy nem szólott, mint ez az ember! 47 Felelének azért bizony megismerték a főemberek, hogy bizony ez nékik a farizeusok: Vajon ti is el vagytok-é hitetve? a Krisztus? 27 De jól tudjuk, honnan való ez; mikor 48 Vajon a főemberek vagy a farizeusok közül hitt-é pedig eljő a Krisztus, senki sem tudja, honnan való. benne valaki? 49 De ez a sokaság, a mely nem ismeri 28 Kiáltta azért Jézus a templomban, tanítván és a törvényt, átkozott! 50 Monda nékik Nikodémus, a ki mondván: Mind engem ismertek, mind azt tudjátok, éjjel ment vala ő hozzá, a ki egy vala azok közül: honnan való vagyok; és én magamtól nem jöttem, de 51 Vajon a mi törvényünk kárhoztatja-é az embert, igaz az, a ki engem elküldött, a kit ti nem ismertek. 29 ha előbb ki nem hallgatja és nem tudja, hogy mit Én azonban ismerem őt, mert ő tőle vagyok, és ő cselekszik? 52 Felelének és mondának néki: Vajon te küldött engem. 30 Akarják vala azért őt megfogni; de is Galileus vagy-é? Tudakozódjál és lásd meg, hogy senki sem veté reá a kezét, mert nem jött még el az Galileából nem támadt próféta. 53 És minden jában ő órája. 31 A sokaság közül pedig soka hivének ő haza menének.

benne; és azt mondják vala, hogy: A Krisztus mikor eljő, tehethet-é majd több csodát azoknál, a melyeket ez tett? 32 Meghallák a farizeusok, a mint a sokaság ezeket suttogja vala felőle; és szolgákat küldnének a farizeusok és a főpapok, hogy fogják meg őt. 33 Monda azért nékik Jézus: Egy kevés ideig még veletek vagyok, és majd ahoz megyek, a ki elküldött engem. 34 Keresztek majd engem, és nem találtok meg, és a hol én vagyok, ti nem jöhettek oda. 35 Mondának azért a zsidók magok között: Hová akar ez menni, hogy mi majd nem találjuk meg őt? Vajon a görögök közé szóródottakhoz akar-é menni, és a görögöket tanítani? 36 Micsoda beszéd ez, a melyet monda: Keresztek majd engem, és nem találtok meg; és a hol én vagyok, ti nem jöhettek oda? 37 Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállva Jézus és kiáltta, mondván: Ha valaki szomjúhozik, jőjön én hozzáim, és igyék. 38 A ki hisz én bennem, a mint az írás mondotta, elő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből. 39 Ezt pedig mondja vala a Lélekről, a melyet veendők valának az ő benne hívők: mert még nem vala Szent

8 Jézus pedig elméne az Olajfák hegyére. 2 Jó reggel azonban ismét ott vala a templomban, és az egész nép hozzá méne; és leülvén, tanítja vala őket. 3 Az írástudók és a farizeusok pedig egy asszonyt vivének hozzá, a kit házasságtörésen kaptak vala, és a középre állítván azt, 4 Mondának néki: Mester, ez az asszony tetten kapatott, mint házasságtörő. 5 A törvényben pedig megparancsolta nékünk Mózes, hogy az ilyenek köveztessenek meg: te azért mit mondasz? 6 Ezt pedig azért mondák, hogy megkísértsék őt, hogy legyen ő mivel vádolniok. Jézus pedig lehajolván, az ujjával ír vala a földre. 7 De mikor szorgalmazva kérdezék őt, felegyenesedve monda nékik: A ki közületek nem bűnös, az vesse rá először a követ. 8 És újra lehajolván, írt vala a földre. 9 Azok pedig ezt hallván és a lelkismeret által vádoltatván, egymásután kimenének a vénektől kezdve mind az utolsóig; és egyedül Jézus maradt vala és az asszony a középen állva. 10 Mikor pedig Jézus felegyenesedék és senkit sem láta az asszonyon kívül, monda néki: Asszony, hol vannak

azok a te vádlói? Senki sem kárhoztatott-é téged? mert én mindenkor azokat cselekszem, a melyek néki
11 Az pedig monda: Senki, Uram! Jézus pedig monda kedvesek. 30 A mikor ezeket mondá, sokan hívenek ő néki: Én sem kárhoztatlak: eredj el és többé ne benne. 31 Monda azért Jézus a benne hívő zsidóknak: vétkezzél! 12 Ismét szóla azért hozzájok Jézus, Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizony Ny mondáván: Én vagyok a világ világossága: a ki engem az én tanítványaim vagytok; 32 És megismeritek az követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz igazságot, és az igazság szabadokká tesz titkokat. 33 az életnek világossága. 13 Mondának azért néki a Felelénk néki: Ábrahám magva vagyunk, és nem farizeusok: Te magadról teszel bizonysságot; a te szolgáltunk soha senkinek: mimódron mondod te, bizonysságtételed nem igaz. 14 Felele Jézus és monda hogy szabadokká lesztek? 34 Felele nézik Jézus: nékik: Ha magam teszek is bizonysságot magamról, az Bizony, bizony mondóm néktek, hogy minden, aki én bizonysságtétem igaz; mert tudom honnan jöttem bűnt cselekszik, szolgája a bűnnel. 35 A szolga pedig és hová megyek; ti pedig nem tudjátok honnan jövök nem marad mindenrőlké a házban: a Fiú marad ott és hová megyek. 15 Ti test szerint ítélek, én nem mindenrőlké. (aión g165) 36 Azért ha a Fiú megszabadít ítélek senkit. 16 De ha ítélek is én, az én ítélem igaz; titkokat, valósággal szabadok lesztek. 37 Tudom, hogy mert én nem egyedül vagyok, hanem én és az Atya, Ábrahám magva vagytok; de meg akartok engem a ki küldött engem. 17 A ti törvényekben is meg ölni, mert az én beszédemnek nincs helye nálatok. van pedig írva, hogy két ember bizonysságtétele igaz. 38 Én azt beszélem, a mit az én Atyámnál láttam; ti is 18 Én vagyok a ki bizonysságot teszek magamról, és azt cselekszik azért, a mit a ti atyátonk láttatok. 39 bizonysságot tesz rólam az Atya, a ki küldött engem. Felelénk és mondának néki: A mi atyánk Ábrahám. 19 Mondának azért néki: Hol van a te Atyád? Felele Monda nézik Jézus: Ha Ábrahám gyermekai volnátok, Jézus: Sem engem nem ismertek, sem az én Atyámat; az Ábrahám dolgait cselekednétek. 40 Ámde meg ha engem ismernétek, az én Atyámat is ismernétek. akartok engem ölni, olyan embert, aki az igazságot 20 Ezeket a beszédeket mondá Jézus a kincstartó beszéltem néktek, a melyet az Istenről hallottam. helyen, a mikor tanít vala a templomban; és senki Ábrahám ezt nem cselekedte. 41 Ti a ti atyádat sem fogta meg őt, mert még nem jött el az ő órája. dolgait cselekszik. Mondának azért néki: Mi nem 21 Ismét monda azért nézik Jézus: Én elmegyek, és paráznaságból születünk; egy atyánk van, az Isten. kerestek majd engem, és a ti bűneitekben fogtok 42 Monda azért nézik Jézus: Ha az Isten volna a meghalni: a hová én megyek, ti nem jöhettek oda. 22 ti atyádat, szeretnétek engem: mert én az Istenről Mondának azért a zsidók: Avagy megöli-é magát, származtam és jöttem; mert nem is magamtól jöttem, hogy azt mondja: A hová én megyek, ti nem jöhettek hanem ő küldött engem. 43 Miért nem értitek az én oda? 23 És monda nézik: Ti innét alól valók vagytok, beszédemet? Mert nem hallgatjátok az én szómat. én onnét felüli való vagyok; ti e világból valók vagytok, 44 Ti az ördög atyától valók vagytok, és a ti atyádat én nem vagyok e világból való. 24 Azért mondám kívánságait akarjátok teljesíteni. Az emberről volt néktek, hogy a ti bűneitekben haltok meg: mert kezdtettől fogva, és nem állott meg az igazságban, ha nem hisztek, hogy én vagyok, meghaltok a ti mert nincsen ő benne igazság. Mikor hazugságot bűneitekben. 25 Mondának azért néki: Ki vagy te? És szól, a sajátjából szól; mert hazug és hazugság atyja. monda nézik Jézus: A mit eleíről fogva mondok is 45 Mivelhogy pedig én igazságot szólok, nem hisztek néktek. 26 Sok beszélni és ítélni valóm van felületek: nékem. 46 Ki vádol engem közületek bűnnel? Ha de igaz az, aki küldött engem; és én azokat beszéltem pedig igazságot szólok: miért nem hisztek ti nékem? a világnak, a miket tőle hallottam vala. 27 Nem vevék 47 A ki az Istenről van, hallgatja az Isten beszédeit; észre, hogy az Atyáról szól vala nézik. 28 Monda azért nem hallgatjátok ti, mert nem vagytok az Istenről azért nézik Jézus: Mikor felemelíték az embernek valók. 48 Felelénk azért a zsidók és mondának néki: Fiát, akkor megismeritek, hogy én vagyok és semmit Nem jól mondjuk-é mi, hogy te Samaritánu vagy, sem cselekszem magamtól, hanem a mint az Atya és ördög van benned? 49 Felele Jézus: Nincs én tanított engem, úgy szólok. 29 És a ki küldött engem, bennem ördög; hanem tisztelem az én Atyámat, és én velem van. Nem hagyott engem az Atya egyedül, ti gyaláztok engem. 50 Pedig én nem keresem az

én dicsőséget: van a ki keresi és megítéli. **51** monda nékem: Menj el a Siloám tavára és mosódjál Bizony, bizony mondon néktek, ha valaki megtartja meg; miután pedig elmenék és megmosakodám, az én beszédemet, nem lát halált soha örökké. (aión g165) **52** Mondának azért néki a zsidók: Most értettük megjöve látásom. **12** Mondának azért néki: Hol van az? Monda: Nem tudom. **13** Vivék őt, a ki előbb még meg, hogy ördög van benned. Ábrahám meghalt, a prőféták is; és te azt mondod: Ha valaki megtartja sarat csinálás és felnyitás ennek szemeit, szombat az én beszédemet, nem kóstol halált örökké. (aión g165) **53** Avagy nagyobb vagy-é te a mi atyánknál vala. **15** Szintén a farizeusok is megkérdezék azért őt, mimódon jött meg a látása? Ő pedig monda nékik: Ábrahámnál, a ki meghalt? A prőféták is meghaltak: Sarat tőn szemeimre, és megmosakodám, és látok. kinek állítod te magadat? **54** Felele Jézus: Ha én **16** Mondának azért némelyek a farizeusok közül: Ez dicsősítem magamat, az én dicsőségem semmi: az én az ember nincsen Istenől, mert nem tartja meg a Atyám az, a ki dicsőít engem, a kiről ti azt mondjátok, szombatot. Mások mondának: Mimódon tehet bűnös hogy a ti Istenetek, **55** És nem ismeritek őt: de én ember ilyen jeleket? És hasonlás lőn közöttük. **17** ismerem őt; és ha azt mondomb, hogy nem ismerem őt, Újra mondának a vaknak: Te mit szólsz ő róla, hogy hozzátek hasonlóvá, hazuggá leszek: de ismerem őt, megnyitá a szemeidet? Ő pedig monda: Hogy prőféta. és az ő beszédét megtartom. **56** Ábrahám a ti atyátok **18** Nem hivék azért a zsidók róla, hogy vak vala és örvendezett, hogy meglátja az én napomat; láitta is, megjöve a látása, mígnem előhívák annak szüleit, a és örült. **57** Mondának azért néki a zsidók: Még ötven kinek megjöve a látása, **19** És megkérdezék azokat, esztendős nem vagy, és Ábrahámöt láttad? **58** Monda mondván: Ez a ti fiatok, a kiről azt mondjátok, hogy nékik Jézus: Bizony, bizony mondon néktek: Mielőtt vakon született? mimódon lát hát most? **20** Felelének Ábrahám lett, én vagyok. **59** Köveket ragadának nékik annak szülei és mondának: Tudjuk, hogy ez a azért, hogy reá hajigálják; Jézus pedig elrejtőzködék, mi funk, és hogy vakon született: **21** De mimódon lát és kiméne a templomból, átmenvén közöttük; és ilyen most, nem tudjuk; vagy ki nyitotta meg a szemeit, módon eltávozék.

9 És a mint eltávozék, láta egy embert, a ki születésétől fogva vak vala. **2** És kérdezék őt a tanítványai, mondván: Mester, ki vétkezett, ez-é vagy ennek szülei, hogy vakon született? **3** Felele Jézus: Sem ez nem vétkezett, sem ennek szülei; hanem, hogy nyilvánvalókká legyenek benne az Isten dolgai. **4** Nékem cselekednem kell annak dolgait, a ki elköldött engem, a míg nappal van: eljő az éjszaka, mikor senki sem munkálkodhatik. **5** Míg e világban vagyok, e világ világossága vagyok. **6** Ezeket mondán, a földre köpe, és az ő nyálából sárt csinálna, és rákené a sarat a vak szemeire, **7** És monda néki: Menj el, mosakodjál meg a Siloám tavában (a mi azt jelenti: Küldött). Elméne azért és megmosakodék, és megjöve látna. **8** A szomszédek azért, és a kik az előtt látták azt, hogy vak vala, mondának: Nem ez-é az, a ki itt szokott ülni és koldulni? **9** Némelyek azt mondák, hogy: Ez az; mások pedig, hogy: Hasonlíthozzá. Ő azt mondá, hogy: Én vagyok az. **10** Mondának azért néki: Mimódon nyíltak meg a te szemeid? **11** Felele az és monda: Egy ember, a kit Jézusnak mondának, sarat készít és rákené a szemeimre, és

monda nékem: Menj el a Siloám tavára és mosódjál meg; miután pedig elmenék és megmosakodám, megjöve látásom. **12** Mondának azért néki: Hol van az? Monda: Nem tudom. **13** Vivék őt, a ki előbb még meg, hogy ördög van benned. Ábrahám meghalt, a prőféták is; és te azt mondod: Ha valaki megtartja sarat csinálás és felnyitás ennek szemeit, szombat az én beszédemet, nem kóstol halált örökké. (aión g165) **53** Avagy nagyobb vagy-é te a mi atyánknál vala. **15** Szintén a farizeusok is megkérdezék azért őt, mimódon jött meg a látása? Ő pedig monda nékik: Ábrahámnál, a ki meghalt? A prőféták is meghaltak: Sarat tőn szemeimre, és megmosakodám, és látok. kinek állítod te magadat? **54** Felele Jézus: Ha én az ember nincsen Istenől, mert nem tartja meg a Atyám az, a ki dicsőít engem, a kiről ti azt mondjátok, szombatot. Mások mondának: Mimódon tehet bűnös hogy a ti Istenetek, **55** És nem ismeritek őt: de én ember ilyen jeleket? És hasonlás lőn közöttük. **17** ismerem őt; és ha azt mondomb, hogy nem ismerem őt, Újra mondának a vaknak: Te mit szólsz ő róla, hogy hozzátek hasonlóvá, hazuggá leszek: de ismerem őt, megnyitá a szemeidet? Ő pedig monda: Hogy prőféta. és az ő beszédét megtartom. **56** Ábrahám a ti atyátok **18** Nem hivék azért a zsidók róla, hogy vak vala és örvendezett, hogy meglátja az én napomat; láitta is, megjöve a látása, mígnem előhívák annak szüleit, a és örült. **57** Mondának azért néki a zsidók: Még ötven kinek megjöve a látása, **19** És megkérdezék azokat, esztendős nem vagy, és Ábrahámöt láttad? **58** Monda mondván: Ez a ti fiatok, a kiről azt mondjátok, hogy nékik Jézus: Bizony, bizony mondon néktek: Mielőtt vakon született? mimódon lát hát most? **20** Felelének Ábrahám lett, én vagyok. **59** Köveket ragadának nékik annak szülei és mondának: Tudjuk, hogy ez a azért, hogy reá hajigálják; Jézus pedig elrejtőzködék, mi funk, és hogy vakon született: **21** De mimódon lát és kiméne a templomból, átmenvén közöttük; és ilyen most, nem tudjuk; vagy ki nyitotta meg a szemeit, módon eltávozék.

mi nem tudjuk: elég idős már ő; ő kérdezzelek; ő beszéljen magáról. **22** Ezeket mondák annak szülei, mivelhogy félnek vala a zsidóktól: mert megegyeztek már a zsidók, hogy ha valaki Krisztusnak vallja őt, rekeszessék ki a gyülekezetből. **23** Ezért mondák annak szülei, hogy: Elég idős, őt kérdezzelek. **24** Másodszor is szólíták azért az embert, a ki vak vala, és mondának néki: Adj dicsőséget az Istennek; mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös. **25** Felele azért az és monda: Ha bűnös-é, nem tudom: egyet tudok, hogy noha vak voltam, most látok. **26** Újra mondák pedig néki: Mit csinált veled? Mimódon nyitotta meg a szemeidet? **27** Felele nékik: Már mondám néktek és nem hallátok: miért akarjátok újra hallani? vagy ti is az ő tanítványai akartok lenni? **28** Szidalmazák azért őt és mondának: Te vagy annak a tanítványa; mi pedig a Mózes tanítványai vagyunk. **29** Mi tudjuk, hogy Mózessel beszél az Isten: erről pedig azt sem tudjuk, honnan való. **30** Felele az ember és monda nékik: Bizony csodálatos az, hogy ti nem tudjátok honnan való, és az én szemeimet megnyitotta. **31** Pedig tudjuk, hogy az Isten nem hallgatja meg a bűnösököt; hanem ha valaki istenfélő, és az ő akaratát cselekszi,

azt hallgatja meg. **32** Öröktől fogva nem hallaték, hogy vakon szülöttnek szemeit valaki megnyitotta volna. (aión g165) **33** Ha ez nem Istenről volna, semmit sem cselekedhetnék. **34** Felelénék és mondának Atya, és én is ismerem az Atyat; és életemet adom a juhokért. **16** Más juhaim is vannak nékem, a melyek nem ebből az akolból valók: azokat is elő kell hoznom, és hallgatnak majd az én szóroma; és lészen egy akol néki: Te mindenestől bűnben születtél, és te tanítasz és egy pásztor. **17** Azért szeret engem az Atya, mert minket? És kiveték őt. **35** Meghallá Jézus, hogy én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt. kiveték azt; és találkozván vele, monda néki: Hiszel-é **18** Senki sem veszi azt el én tőlem, hanem én teszem te az Isten Fiában? **36** Felele az és monda: Ki az, le azt én magamtól. Van hatalmam letenni azt, és Uram, hogy higyjek benne? **37** Monda pedig néki van hatalmam ismét felvenni azt. Ezt a parancsolatot Jézus: Láttad is őt, és a ki beszél veled, az az. **38** vettem az én Atyámtól. **19** Újra hasonlás lón a Az pedig monda: Hiszek, Uram. És imádá őt. **39** És zsidók között e beszédek miatt. **20** És sokan mondják monda Jézus: Ítélet végett jöttem én e világra, hogy vala közülök: Ördög van benne és bolondozik, mit a kik nem látnak, lássanak; és a kik látnak, vakok hallgattok reá? **21** Mások mondának: Ezek nem legyenek. **40** És hallák ezeket némely farizeusok, ördöngősnék beszédei. Vajon az ördög megnyithatja a kik vele valának, és mondának néki: Avagy mi is a vakok szemeit? **22** Lón pedig Jeruzsálemben a vakok vagyunk-e? **41** Monda nézik Jézus: Ha vakok templomszentelés ünnepe: és tél vala; **23** És Jézus volnátok, nem volna bűnötök; ámde azt mondjátok, a templomban, a Salamon tornáczában jár vala. **24** hogy látunk: azért a ti bűnötök megmarad.

10 Bizony, bizony mondóm nétek: A ki nem az ajtón meggy be, tolvaj az és rabló. **2** A ki pedig az ajtón meggy be, a juhok pásztorá az. **3** Ennek az ajtónál álló ajtó nyit; és a juhok hallgatnak annak szavára; és a maga juhait nevökön szólítja, és kivezeti őket. **4** És mikor kereszti az ő juhait, előttök meggy; és a juhok követik őt, mert ismerik az ő hangját. **5** Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak attól: mert nem ismerik az idegenek hangját. **6** Ezt a példázatot mondák nékik Jézus; de ők nem értették, mi az, a mit szól vala nékik. **7** Újra monda azért nékik Jézus: Bizony, bizony mondóm nétek, hogy én vagyok a juhoknak ajtaja. **8** Mindazok, a kik előttem jöttek, tolvajok és rablók: de nem hallgattak rájok a juhok. **9** Én vagyok az ajtó: ha valaki én rajtam meggy be, megtartatik és bejár és kijár majd, és legelőt talál. **10** A tolvaj nem egyébért jő, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életök legyen, és bővölködjenelek. **11** Én vagyok a jó pásztor: a jó pásztor életét adja a juhokért. **12** A bérés pedig és a ki nem pásztor, a kinek a juhok nem tulajdonai, látja a farkast jóni, és elhagyja a juhokat, és elfut: és a farkas elragadózza azokat, és elszéleszi a juhokat. **13** A bérés pedig azért fut el, mert bérés, és nincs gondja a juhokra. **14** Én vagyok a jó pásztor; és ismerem az enyémimet, és engem is ismernek az enyéim, **15** A miként ismer engem az

Atya, és én is ismerem az Atyát; és életemet adom a juhokért. 16 Más juhaim is vannak nékem, a melyek nem ebből az akolból valók: azokat is elő kell hoznom, és hallgatnak majd az én szóroma; és lészen egy akol és egy pásztor. 17 Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt. 18 Senki sem veszi azt el én tőlem, hanem én teszem le azt én magamtól. Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt. Ezt a parancsolatot vettetem az én Atyámtól. 19 Újra hasonlás lón a zsidók között e beszédek miatt. 20 És sokan mondják vala közülök: Ördög van benne és bolondozik, mit hallgattok reá? 21 Mások mondának: Ezek nem ördöngősnek beszédei. Vajjon az ördög megnyithatja-e a vakok szemeit? 22 Lón pedig Jeruzsálemben a templomszentelés ünnepe: és tél vala; 23 És Jézus a templomban, a Salamon tornáczában jár vala. 24 Körülvevék azért őt a zsidók, és mondának néki: Meddig tartasz még bizonytalanságban bennünket? Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nékünk nyilván! 25 Felele nézik Jézus: Megmondtam néktek, és nem hisztek: a cselekedetek, a melyeket én cselekszem az én Atyám nevében, azok tesznek bizonysságot rólam. 26 De ti nem hisztek, mert ti nem az én juhaim közül vagytok. A mint megmondtam néktek: 27 Az én juhaim hallják az én szómat, és én ismerem őket, és követnek engem: 28 És én örök életet adok nézik; és soha örökké el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Az én Atyám, a ki azokat adta nékem, nagyobb mindeneknél; és senki sem ragadhatja ki azokat az én Atyámnak kezéből. 30 Én és az Atya egy vagyunk. 31 Ismét köveket ragadának azért a zsidók, hogy megkövezzék őt. 32 Felele nézik Jézus: Sok jó dolgot mutattam néktek az én Atyámtól; azok közül melyik dologért köveztek meg engem? 33 Felelének néki a zsidók, mondván: Jó dologért nem kövezünk meg téged, hanem káromlásért, tudniillik, hogy te ember létedre Istenné teszed magadat. 34 Felele nézik Jézus: Nincs-é megírva a ti törvényekben: Én mondám: Istenek vagytok? 35 Ha azokat isteneknek mondá, a kikhez az Isten beszéde lón (és az írás fel nem bontható), 36 Arról mondjátok-é ti, a kit az Atya megszentelt és elküldött e világra: Káromlást szólsz; mivelhogy azt mondám: Az Isten Fia vagyok?! 37 Ha az én Atyám dolqait nem cselekszem, ne hiányeljetek

nékem; 38 Ha pedig azokat cselekszem, ha nékem azért, a mint hallja vala, hogy Jézus jó, előbe méne; nem hisztek is, higyjétek a cselekedeteknek: hogy Mária pedig otthon ül vala. 21 Monda azért Mártha megtudjátok és elhagyjátek, hogy az Atya én bennem Jézusnak: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna van, és én ő benne vagyok. 39 Ismét meg akarák meg a testvérem. 22 De most is tudom, hogy a mit azért ő fogni; de kiméne az ő kezökből. 40 És újra csak kérssz az Istantól, megadja néked az Isten. 23 elméne túl a Jordánon, arra a helyre, ahol János Monda néki Jézus: Feltámad a te testvéred. 24 Monda először keresztelt vala; és ott marada. 41 És sokan néki Mártha: Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor menének ő hozzá és mondják vala, hogy: János nem az utolsó napon. 25 Monda néki Jézus: Én vagyok tett ugyan semmi csodát; de mindaz, a mit János e felől mondott, igaz vala. 42 És sokan hivének ott ő a feltámadás és az élet: a ki hisz én bennem, ha meghal is, él; 26 És a ki csak él és hisz én bennem, soha meg nem hal. Hiszed-é ezt? (aión g165) 27 Monda néki: Igen Uram, én hiszem, hogy te vagy a Krisztus, az Istennek Fia, aki e világra jövendő vala. 28 És a mint ezeket mondotta vala, elméne, és titkon szólítá az ő testvérét Máriát, mondván: A Mester itt van és hív téged. 29 Mihelyt ez hallá, felkele hamar és hozzá méne. 30 Jézus pedig nem ment vala még be a faluba, hanem azon a helyen vala, ahol Mártha előbe ment vala. 31 A zsidók azért, a kik ő vele otthon valának és vigasztalák őt, látván, hogy Mária hamar felkél és kimegy vala, utána menének, ezt mondván: A sírhol megy, hogy ott sírjon. 32 Mária azért, a mint oda ére, ahol Jézus vala, meglátván őt, az ő lábaihoz esék, mondván néki: Uram, ha itt voltál volna, nem halt volna meg az én testvérem. 33 Jézus azért, a mint látja vala, hogy az sír és sírak a vele jött zsidók is, elbúcsula lelkében és igen megrendüle. 34 És monda: Hová helyezték őt? Mondának néki: Uram, jer és lásd meg! 35 Könnyekre fakadt Jézus. 36 Mondának azért a zsidók: Íme, mennyire szerette őt! 37 Némelyek pedig mondának közülök: Nem megtehette volna-é ez, aki a vaknak szemét felnyitotta, hogy ez ne haljon meg? 38 Jézus pedig újra felindulva magában, oda megy vala a sírhoz. Az pedig egy üreg vala, és kő feküvék rajta. 39 Monda Jézus: Vegyétek el a követ. Monda néki a megholtnak nőtestvére, Mártha: Uram, immár szaga van, hiszen negyednapos. 40 Monda néki Jézus: Nem mondtam-é néked, hogy ha hiszel, meglátod majd az Istennek dicsőségét? 41 Elvevék azért a követ onnan, ahol a megholt feküszik vala. Jézus pedig felemelé szemeit az égre, és monda: Atyám, hálat adok néked, hogy meghallgattál engem. 42 Tudtam is én, hogy te mindenkor meghallgatsz engem; csak a körülálló sokaságért mondtam, hogy elhagyjék, hogy te küldtélek engem. 43 És mikor ezeket mondá, fenszóval kiáltá:

11 Vala pedig egy beteg, Lázár, Bethániából, Máriának és az ő testvérének, Márthának falujából. 2 Az a Mária volt pedig az, a kinek a testvére Lázár beteg vala, aki megkente vala az Urat kenettel és a hajával törlé meg annak lábat. 3 Küldének azért a testvérek ő hozzá, mondván: Uram, ímé, a kit szeretsz, beteg. 4 Jézus pedig, a mikor ezt hallotta, monda: Ez a betegség nem halálos, hanem az Isten dicsőségére való, hogy dicsőítsessék általa az Istennek Fia. 5 Szereti vala pedig Jézus Márthát és annak nőtestvérét, és Lázárt. 6 Mikor azért meghallá, hogy beteg, akkor két napig marada azon a helyen, ahol vala. 7 Ez után aztán monda tanítványainak: Menjünk ismét Júdeába. 8 Mondának néki a tanítványok: Mester, most akarnak vala téged megkövezni a Júdabeliek, és újra oda megy? 9 Felele Jézus: Avagy nem tizenkét órája van-é a napnak? Ha valaki nappal jár, nem botlik meg, mert látja e világnak világosságát. 10 De aki éjjel jár, megbotlik, mert nincsen abban világosság. 11 Ezeket mondá; és ezután monda nékik: Lázár, a mi barátunk, elaludt; de elmegyek, hogy felköltsem őt. 12 Mondának azért az ő tanítványai: Uram, ha elaludt, meggyógyul. 13 Pedig Jézus annak haláláról beszél; de ők azt hitték, hogy álomnak alvásáról szól. 14 Ekkor azért nyilván monda nékik Jézus: Lázár megholt. 15 És örölköl, hogy nem voltam ott, ti érettetek, hogy higyjétek. De menjünk el ő hozzá! 16 Monda azért Tamás, aki Kettősnek mondatik, az ő tanítványtársainak: Menjünk el mi is, hogy meghalunk vele. 17 Elmenvén azért Jézus, úgy találá, hogy az már négy napja vala sírban. 18 Bethánia pedig közel vala Jeruzsálemhez, mintegy tizenöt futamatnyira; 19 És a zsidók közül sokan mentek vala Márthához és Máriához, hogy vigasztalják őket az ő testvérök felől. 20 Mártha

Lázár, jöjj ki! 44 És kijöve a megholt, lábain és kezein szegényeknek? 6 Ezt pedig nem azért mondá, mintha kötelékekkel megkötözve, és az orczája kendővel vala néki a szegényekre volna gondja, hanem mivel hogy leborítva. Monda nézik Jézus: Oldozzátok meg őt, és tolvaj vala, és nála vala az erszény, és amit abba hagyjátok menni. 45 Sarkan hivének azért ő benne ama tesznek vala, elcsené. 7 Monda azért Jézus: Hagy zsidók közül, a kik Máriához mentek vala, és láták, a békét néki; az én temetésem idejére tartogatta ő miket cselekedett vala. 46 De némelyek azok közül ezt. 8 Mert szegények mindenkor vannak veletek, elmenének a farizeusokhoz, és elbeszélék nézik, a én pedig nem mindenkor vagyok. 9 A zsidók közül miket Jézus cselekedett vala. 47 Egybegyűjték azért azért nagy sokaság értesült vala arról, hogy ő ott van: a papifejedelmek és a farizeusok a fótanácsot, és és oda menének nemcsak Jézusért, hanem hogy mondának: Mit cselekedjünk? mert ez az ember sok Lázárt is lássák, a kit feltámasztott a halálból. 10 A csodát mivel. 48 Ha ekképen hagyjuk őt, mindenki papifejedelmek pedig tanácskozának, hogy Lázárt is hinni fog ő benne: és eljönök majd a rómaiak és megöljék; 11 Mivel hogy a zsidók közül sokan ő miatt elveszik tőlünk mind e helyet, mind e népet. 49 Egy menének oda és hivének a Jézusban. 12 Másnap a pedig ő közülök, Kajafás, aki főpap vala abban az nagy sokaság, a mely az ünnepre jött vala, hallván, esztendőben, monda nézik: Ti semmit sem tudtok. 50 hogy Jézus Jeruzsálembe jő, 13 Pálmaágakat vőn, Meg sem gondoljátok, hogy jobb nékünk, hogy egy és kiméne elébe, és kiált vala: Hozzá: Áldott, a ember haljon meg a népert, és az egész nép el ne ki jó az Úrnak nevében, az Izráelnek ama királya! vesszen. 51 Ezt pedig nem magától mondta: hanem 14 Találván pedig Jézus egy szamarat, felüle arra, a mivel hogy abban az esztendőben főpap vala, jövendőt mint meg van írva: 15 Ne fej Sionnak leányá: Ímé a monda, hogy Jézus meg fog halni a népert; 52 És te királyod jő, számárnak vemhén ülve. 16 Ezeket nemcsak a népert, hanem azért is, hogy az Istennek pedig nem értették eleinte az ő tanítványai: hanem elszéledt gyermeket egybegyűjtse. 53 Ama naptól mikor megdicsőítették Jézus, akkor emlékezének azért azon tanakodának, hogy őt megöljék. 54 Jézus vissza, hogy ezek ő felőle vannak megírva, és hogy azért nem jár vala többé nyilvánosan a zsidók között, ezeket mítvelték ő vele. 17 A sokaság azért, a mely hanem elméne onnan a vidékre, a pusztához közel, ő vele vala, mikor kihívta Lázárt a koporsóból és egy Efraim nevű városba; és ott tartózkodék az ő feltámasztotta őt a halálból, bizonyásot tőn. 18 tanítványaival. 55 Közel vala pedig a zsidók husvétja: Azért is méne ő elébe a sokaság, mivel hallá, hogy és sokan menének fel Jeruzsálembe a vidékről husvét ezt a csodát mítvélte vala. 19 Mondának azért a előtt, hogy megtisztuljanak. 56 Keresék azért Jézust, farizeusok egymás között: Látjátok-é, hogy semmit és szónak vala egymással a templomban állva: Mit sem értek? Ímé, mind e világ ő utána megy. 20 gondoltok, hogy nem jön-é fel az ünnepre? 57 A papi Néhány görög is vala azok között, a kik felmenének, fejedelmek pedig és a farizeusok is parancsolatot hogy imádkozzanak az ünnepen: 21 Ezek azért a adának, hogy ha valaki megtudja, hogy hol van, galileai Bethsaidából való Filephez menének, és kérék jelentse meg, hogy őt megfogják.

12 Jézus azért hat nappal a husvét előtt méne Bethániába, ahol a megholt Lázár vala, akit feltámasztott a halálból. 2 Vacsorát készítének azért ott néki, és Mártha szolgál vala fel; Lázár pedig egy vala azok közül, a kik együtt ülnek vala ő vele. 3 Mária azért előrévén egy font igazi, drága nárdusból való kenetet, megkené a Jézus lábait, és megtörle annak lábait a saját hajával; a ház pedig megtelék a kenet illatával. 4 Monda azért egy az ő tanítványai közül, Iskáriotes Júdás, Simonnak fia, aki őt elárulandó vala: 5 Miért nem adták el ezt a kenetet háromszáz dénáron, és miért nem adták a

öt, mondván: Uram, látni akarjuk a Jézust. 22 Megy vala Filep és szóla Andrásnak, és viszont András és Filep szóla Jézusnak. 23 Jézus pedig felele nézik, mondván: Eljött az óra, hogy megdicsőítessék az embernek Fia. 24 Bizony, bizony mondom nétek: Ha a földbe esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad; ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem. 25 A ki szereti a maga életét, elveszti azt; és a ki gyűlöli a maga életét e világon, örök életre tartja meg azt. (a) 26 A ki nékem szolgál, engem kövessen; és a hol én vagyok, ott lesz az én szolgám is: és a ki nékem szolgál, megbecsüli azt az Atya. 27 Most az én lelkem háborog; és mit mondjak? Atyám, ments meg

engem ettől az órától. De azért jutottam ez órára. 28 beszéd, a melyet szólottam, az kárhoztatja azt az Atyám, dicsőítsd meg a te nevedet! Szózat jöve azért utolsó napon. 29 Mert én nem magamtól szóltam; az égből: Meg is dicsőítettem, és újra megdicsőítem. 30 A sokaság azért, a mely ott állt és hallotta vala, azt mondá, hogy mennydögött; mások mondának: Angyal szolt néki. 31 Felele Jézus és monda: Nem én érettem lőn e szó, hanem ti érettetek. 32 Most van e világ kárhoztatása; most vettetik ki e világ fejedelme: 33 És én, ha felelemtem e földről, mindenket magamhoz vonszok. 34 Ezt pedig azért mondá, hogy megjelentse, milyen halállal kell meghalnia. 35 Felele néki a sokaság: Mi azt hallottuk a törvényből, hogy a Krisztus örökké megmarad: hogyan mondod hát te, hogy az ember Fiának fel kell emeltetnie? Kicsoda ez az ember Fia? (aiōn g165) 36 Monda azért nézik Jézus: Még egy kevés ideig veletek van a világosság. Járjatok, a míg világosságotok van, hogy sötétség ne lepjön meg titéket: és a ki a sötétségben jár, nem tudja, hová megy. 37 Míg a világosságotok megvan, higyjetek a világosságban, hogy a világosság fiai legyenek. Ezeket mondá Jézus, és elmenvén, elrejtőzködök előlük. 38 És noha ő ennyi jelt tett vala előttük, mégsem hivének ő benne: 39 Hogy beteljesedjék az Ésaiás próféta beszéde, a melyet monda: Uram, ki hitt a mi tanításunknak? és az Úr karja kinek jelentetett meg? 40 Azért nem hihetnek vala, mert ismét monda Ésaiás: 41 Megvakította az ő szemeiket, és megkeményítette az ő szívöket; hogy szemeikkel ne lássanak és szívökkel ne értsenek, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket. 42 Ezeket mondá Ésaiás, a mikor látá az ő dicsőségét; és beszéle ő felőle. 43 Mindazáltal a főemberek közül is sokan hivének ő benne: de a farizeusok miatt nem vallák be, hogy ki ne rekesztesenek a gyülekezetből: 44 Mert inkább szerették az emberek dicséretét, mintsem az Istenek dicséretét. 45 Jézus pedig kiálta és monda: A ki hisz én bennem, nem én bennem hisz, hanem abban, a ki küldött engem. 46 És a ki engem lát, azt látja, a ki küldött engem. 47 Én világosságul jöttem e világra, hogy senki ne maradjon a sötétségben, aki én bennem hisz. 48 És ha valaki hallja az én beszédeimet és nem hisz, én nem kárhoztatom azt: mert nem azért jöttem, hogy kárhoztassam a világot, hanem hogy megtartsam a világot. 49 A ki megvet engem és nem veszi be az én beszédeimet, van annak, aki őt kárhoztassa: a

nékem, hogy mit mondjak és mit beszéljek. 50 És

tudom, hogy az ő parancsolata örök élet. A miket

azért én beszélek, úgy beszélem, a mint az Atya

mondotta vala nékem. (aiōnios g166)

13 A husvét ünnepe előtt pedig, tudván Jézus,

hogy eljött az ő órája, hogy átmenjen e világból az Atyához, mivelhogy szerette az övéit e világban, mindvégig szerette őket. 2 És vacsora közben, a mikor az ördög belesugalta már Iskáriotes Júdásnak, a Simon fiának szívébe, hogy árulja el őt, 3 Tudván Jézus, hogy az Atya minden hatalmába adott néki, és hogy ő az Istenről jött és az Istenhez megy, 4

Felkele a vacsorától, leveté a felső ruháját; és egy kendőt vévén, körülköt magát. 5 Azután vizet tölte a medencébe, és kezdé mosni a tanítványok lábait, és megtörli a kendővel, a melylyel körül van kötve. 6 Méne azért Simon Péterhez; és az monda néki: Uram, te mosod-é meg az én lábaimat? 7 Felele Jézus és monda néki: A mit én cselekszem, te azt most nem érted, de ezután majd megérted. 8 Monda néki Péter: Az én lábaimat nem mosod meg soha! Felele néki Jézus: Ha meg nem moslak téged, semmi közöd sincs én hozzáim. (aiōn g165) 9 Monda néki Simon Péter: Uram, ne csak lábaimat, hanem kezeimet és fejemet is! 10 Monda néki Jézus: A ki megfűródött, nincs másra szüksége, mint a lábait megmosni, különben egészen tiszta; ti is tiszták vagytok, de nem mindnyájan. 11 Tudta ugyanis, hogy ki árulja el őt; azért mondá: Nem vagytok mindnyájan tisztákat!

12 Mikor azért megmosta azoknak lábait, és a felső ruháját felvette, újra leülvén, monda nékik: Értitek-é, hogy mit cselekedtem veletek? 13 Ti engem így hívtok: Mester, és Uram. És jól mondjátok, mert az vagyok. 14 Azért, ha én az Úr és a Mester megmostam a ti lábaitokat, néktek is meg kell mosnotok egymás lábait. 15 Mert példát adtam néktek, hogy a miképen én cselekedtem veletek, ti is akképen cselekedjetek. 16 Bizony, bizony mondomb néktek: A szolga nem nagyobb az ő Uránál; sem a követ nem nagyobb annál, aki azt küldte. 17 Ha tudjátok ezeket, boldogok lesztek, ha cselekszítik ezeket. 18 Nem mindenjáratokról szólok; tudom én kiket választottam el; hanem hogy beteljesedjék az írás: A ki velem ette a kenyeret, a sarkát emelte fel ellenem. 19

Most megmondom néktek, mielőtt meglenne, hogy mikor meglesz, higyétek majd, hogy én vagyok. 20 Bizony, bizony mondomban néktek: A ki befogadja, ha valakit elküldök, engem fogad be; a ki pedig engem volna, megmondtam volna néktek. Elmegyek, hogy befogad, azt fogadja be, a ki engem küldött. 21 helyet készítsek néktek. 3 És ha majd elmegyek és Mikor ezeket mondja vala Jézus, igen nyugtalankodék helyet készíték néktek, ismét eljövök és magamhoz lelkében, s bizonytásot tőn, és monda: Bizony, veszlek titeket; hogy a hol én vagyok, ti is ott legyetek. bizony mondomban néktek, hogy egy ti közületek elárul 4 És hogy hová megyek én, tudjátok; az útat is engem. 22 A tanítványok ekkor egymásra tekintenek tudjátok. 5 Monda néki Tamás: Uram, nem tudjuk hová bizonytalankodva, hogy kiről szól. 23 Egy pedig az megy; mimódon tudhatjuk azért az útat? 6 Monda Ő tanítványai közül a Jézus kebelén nyugszik vala, néki Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet; a kit szeret vala Jézus. 24 Int azért ennek Simon senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam. Péter, hogy tudakozza meg, ki az, a kiről szól? 25 Az 7 Ha megismertetek volna engem, megismertétek pedig a Jézus kebelére hajolván, monda néki: Uram, volna az én Atyámát is; és mostantól fogva ismeríték ki az? 26 Felele Jézus: Az, a kinek én a bemártott őt, és láttátok őt. 8 Monda néki Filep: Uram, mutasd falatot adom. És bemárván a falatot, adá Iskáriótus meg nékünk az Atyát, és elég nékünk! 9 Monda Júdásnak, a Simon fiának. 27 És a falat után akkor néki Jézus: Annyi idő óta veletek vagyok, és még beméne abba a Sátán. Monda azért néki Jézus: sem ismertél meg engem, Filep? a ki engem látott, A mit cselekszel, hamar cselekedjed. 28 Ez pedig láitta az Atyát; mimódon mondod azért te: Mutasd senki sem érté a leültek közül, miért mondta néki. meg nékünk az Atyát? 10 Nem hiszed-é, hogy én 29 Némelyek ugyanis állíták, mivelhogy az erszény az Atyában vagyok, és az Atya én bennem van? Júdásnál vala, hogy azt mondá néki Jézus: Vedd meg, A beszédeket, a melyeket én mondok néktek, nem a mikre szükségünk van az ünnepre; vagy, hogy adjon magamtól mondomb; hanem az Atya, a ki én bennem valamit a szegényeknek. 30 Az pedig, mihelyt a falatot lakik, ő cselekszi e dolgokat. 11 Higyjetek nékem, elvezé, azonnal kiméne: vala pedig éjszaka. 31 Mikor hogy én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem azért kiment vala, monda Jézus: Most dicsőítteték van; ha pedig nem, magokért a cselekedetekért meg az embernek Fia, az Isten is megdicsőítteték higyjetek nékem. 12 Bizony, bizony mondomban néktek: ő benne. 32 Ha megdicsőítteték ő benne az Isten, A ki hisz én bennem, az is cselekszi majd azokat az Isten is megdicsőíti őt ő magában, és ezennel a cselekedeteket, a melyeket én cselekeszem; és megdicsőíti őt. 33 Fiaim, egy kevés ideig még nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én veletek vagyok. Kerestek majd engem; de a miként a Atyához megyek. 13 És akármit kértek majd az én zsidóknak mondám, hogy: A hová én megyek, ti nem nevember, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az jöhettek; most néktek is mondomb. 34 Új parancsolatot Atya a Fiúban. 14 Ha valamit kértek az én nevember, adok néktek, hogy egymást szeressétek; a mint én én megcselekszem azt. 15 Ha engem szerettek, az szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. 35 én parancsolataimat megtartsátok. 16 És én kérem Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim az Atyát, és más vágasz talál ád néktek, hogy veletek vagytok, ha egymást szeretni fogjátok. 36 Monda néki maradjon mindenkit mindörökké. (aión g165) 17 Az igazságnak Simon Péter: Uram, hová megy? Felele néki Jézus: ama Lelkét: a kit a világ be nem fogadhat, mert nem A hová én megyek, most én utánam nem jöhetsz; látja őt és nem ismeri őt; de ti ismeríték őt, mert utóbb azonban utánam jössz. 37 Monda néki Péter: nálatok lakik, és bennetek marad. 18 Nem hagylak Uram, miért nem lehetetek most utánad? Az életemet titeket árvákul; eljövök ti hozzátek. 19 Még egy kevés adom éretted! 38 Felele néki Jézus: Az életedet idő és a világ nem lát engem többé; de ti megláttok adod érettem? Bizony, bizony mondomban néked, nem engem: mert én élek, ti is élni fogtok. 20 Azon a szól addig a kakas, mígnem háromszor megtagadysz napon megtudjátok majd ti, hogy én az én Atyámban engem.

szeret engem; a ki pedig engem szeret, azt szereti az akartok, és meglesz az néktek. **8** Abban dicsőítetik én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjetek; annak. **22** Monda néki Júdás (nem az Iskáriotes): és legyetek nékem tanítványaim. **9** A miképen az Uram, mi dolog, hogy nékünk jelent ki magadat, és Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket: nem a világnak? **23** Felele Jézus és monda néki: Ha maradjatok meg ebben az én szeretetemben. **10** Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok és az én Atyám szereti azt, és ahoz megyünk, és az én szeretetemben; a miképen én megtartottam annál lakozunk. **24** A ki nem szeret engem, nem az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok tartja meg az én beszédeimet: és az a beszéd, a az ő szeretetében. **11** Ezeket beszéltem néktek, melyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, hogy megmaradjon ti bennetek az én örömem és a a ki küldött engem. **25** Ezeket beszéltem néktek, ti örömetek beteljék. **12** Ez az én parancsolatom, a míg veletek valék. **26** Ama vágasztló pedig, a hogy szeressétek egymást, a miképen én szerettelek Szent Lélek, a kit az én nevemben küld az Atya, titeket. **13** Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe mintha valaki életét adjá az ő barátaiért. **14** Ti az én juttatja mindazokat, a miket mondottam néktek. **27** barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek, a miket én Békességet hagyok néktek; az én békességemet parancsolok néktek. **15** Nem mondalak többé titeket adom néktek: nem úgy adom én néktek, a mint a szolgáknak; mert a szolga nem tudja, mit cselekszik világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne az ő ura; titeket pedig barátaimnak mondottalak; mert feljen! **28** Hallottatók, hogy én azt mondtam néktek: mindazt, a mit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam Elmegyek, és eljövök hozzátok. Ha szeretnétek néktek. **16** Nem ti választottatok engem, hanem engem, örvendeznétek, hogy azt mondtam: Elmegyek én választottalak titeket, és én rendeltelek titeket, az Atyához; mert az én Atyám nagyobb nálamnál. **29** hogy ti elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek, és a ti És most mondtam meg néktek, mielőtt meglenne: gyümölcsök megmaradjon; hogy akármit kértek az hogy a mikor majd meglesz, higyjetek. **30** Nem sokat Atyától az én nevemben, megadja néktek. **17** Ezeket beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme: és parancsolom néktek, hogy egymást szeressétek. **18** én bennem nincsen semmije; **31** De, hogy megtudja Ha gyűlől titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem a világ, hogy szeretem az Atyát és úgy cselekszem, a előbb gyűlött ti nálatoknál. **19** Ha e világból volnátok, mint az én Atyám parancsolta nékem: keljetek fel, a világ szeretné azt, a mi az övé; de mivelhogy menjünk el innen.

15 Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves. **2** minden szőlővesszőt, a mely én bennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz; minden pedig, a mely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen. **3** Ti már tiszták vagytok ama beszéd által, a melyet szóltam néktek. **4** Maradjatok én bennem és én is ti bennetek. Miképen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképen ti sem, hanemha én bennem maradtok. **5** Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: A ki én bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhetek. **6** Ha valaki nem marad én bennem, kivettetik, mint a szőlővessző, és megszárad; és egybe gyűjtik ezeket és a tűzre vetik, és megégnak. **7** Ha én bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjetek, a mit csak ki magannak titeket e világból, azért gyűlől titeket a világ. **20** Emlékezzetek meg ama beszédekről, a melyeket én mondtam néktek: Nem nagyobb a szolga az ő uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldöznek majd; ha az én beszédemet megtartották, a tiéteket is megtartják majd. **21** De mindezt az én nevemről cselekszik veletek, mivelhogy nem ismerik azt, a ki küldött engem. **22** Ha nem jöttem volna és nem beszéltem volna nékik, nem volna bűnük: de most nincs mivel menteniök az ő bűnöket. **23** A ki engem gyűlől, gyűlöli az én Atyámat is. **24** Ha ama cselekedeteket nem cselekedtem volna közöttük, a melyeket senki más nem cselekedett, nem volna bűnük; de most láttak is, gyűlöltek is, mind engem, mind az én Atyámat. **25** De azért lón így, hogy beteljesedjék a mondás, a mely megiratott az ő törvényökben: Ok nélkül gyűlöltek engem. **26**

Mikor pedig eljő majd a Vígasztaló, a kit én küldök azt mondám: Egy kevés idő, és nem láttok engem; nétek az Atyától, az igazságnak Lelke, a ki az Atyától és ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem? származik, az tesz majd én rólam bizonyoságot. 27 De ti is bizonyoságot tesztek; mert kezdettől fogva én jaigattok ti, a világ pedig örül: ti szomorkodtok, hanem velem vagytok.

16 Ezeket beszéltem nétek, hogy meg ne botránkozzatok. 2 A gyülekezetekből kirekesztenek titeket; sőt jön idő, hogy a ki öldököl titeket, mind azt hiszi, hogy isteni tiszteletet cselekszik. 3 És ezeket azért cselekszik veletek, mert nem ismerték meg az Atyát, sem engem. 4 Ezeket pedig azért beszéltem nétek, hogy a mikor előj az az idő, megemlékezzetek róluk, hogy én mondattam nétek. De ezeket kezdettől fogva nem mondottam nétek, mivelhogy veletek valék. 5 Most pedig elmegyek ahhoz, aki küldött engem; és senki sem kérdezi tőlem közületek: Hová mégy? 6 Hanem, mivelhogy ezeket beszéltem nétek, a szomorúság eltöltötte a szíveteket. 7 De én az igazat mondom nétek: Jobb nétek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem jó el hozzátok a Vígasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm azt ti hozzátok. 8 És az, mikor eljő, megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében: 9 Bűn tekintetében, hogy nem hisznek én bennem; 10 És igazság tekintetében, hogy én az én Atyához megyek, és többé nem láttok engem; 11 Ítélet tekintetében pedig, hogy e világnak fejedelme megítéltet. 12 Még sok mondani valóval van hozzátek, de most el nem hordozhatjátok. 13 De mikor előj amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, a mikel hall, és a bekövetkezendőket megjelenti nétek. 14 Az engem dicsőít majd, mert az enyéből vesz, és megjelenti nétek. 15 Mindaz, a mi az Atyáé, az enyém: azért mondám, hogy az enyéből vesz, és megjelenti nétek. 16 Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem: mert én az Atyához megyek. 17 Mondának azért az ő tanítványai közül egymásnak: Mi az, a mit nékünk mond: Egy kevés idő, és nem láttok engem; és: és mert én az Atyához megyek? 18 Mondának azért: Mi az a kevés idő, a miről szól? Nem tudjuk, mit mond. 19 Megérte azért Jézus, hogy őt akarnák megkérdezni, és monda nékik: Arról tudakozzátok-é egymást, hogy

származik, az tesz majd én rólam bizonyoságot. 20 Bizony, bizony mondomban nétek, hogy sírtok és jajgattok ti, a világ pedig örül: ti szomorkodtok, hanem a ti szomorúságok örömré fordul. 21 Az asszony mikor szűl, szomorúságban van, mert eljött az ő órája: de mikor megszűli az ő gyermekét, nem emlékezik többé a kínra az öröm miatt, hogy ember született e világra. 22 Ti is azért most ugyan szomorúságban vagytok, de ismét meglátlak majd titeket, és örülni fog a ti szívetek, és senki el nem veszi tőletek a ti örömeteket. 23 És azon a napon nem kérdeztek majd engem semmiről. Bizony, bizony mondomban nétek, hogy a mit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja nétek. 24 Mostanáig semmit sem kértem az Atyától az én nevemben: kérjetek és megkapjátok, hogy a ti örömetek teljes legyen. 25 Ezeket példázatokban mondottam nétek; de előj az idő, mikor nem példázatokban beszélek majd nétek, hanem nyíltan beszélek nétek az Atyáról. 26 Azon a napon az én nevemben kértek majd: és nem mondomban nétek, hogy én kérni fogom az Atyát től érettetek; 27 Mert maga az Atya szeret titeket, mivelhogy ti szerettetek engem, és elhitték, hogy én az Isten től jöttem ki. 28 Kijöttem az Atyától, és jöttem e világba: ismét elhagyom e világot, és elmegyek az Atyához. 29 Mondának néki az ő tanítványai: Ímé, most nyíltan beszélsz és semmi példázatot nem mondasz. 30 Most tudjuk, hogy te minden tudsz, és nincs szükséged arra, hogy valaki téged megkérdezzen: erről hiszszük, hogy az Isten től jöttél ki. 31 Felele nékik Jézus: Most hisztek? 32 Ímé előj az óra, és immár eljött, hogy szétoszoljatok kiki az övéihez, és engem egyedül hagyjatok; de nem vagyok egyedül, mert az Atya velem van. 33 Azért beszéltem ezeket nétek, hogy békességetek legyen én bennem. E világon nyomorúságok lészen; de bízzatok: és meggyőztem a világot.

17 Ezeket beszélte Jézus; és felelemel szemeit az égre, és monda: Atyám, eljött az óra; dicsőítsd meg a te Fiadat, hogy a te Fiad is dicsőítsen téged; 2 A miként te hatalmat adtál néki minden testen, hogy örök életet adjon mindennek, a mit néki adtál. (aiōnios g166) 3 Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Isten, és a kit elküldtél, a Jézus Krisztust. (aiōnios g166) 4 Én dicsőítettem téged

e földön: elvégeztem a munkát, a melyet reám bíztál, azok is én velem legyenek; hogy megláthassák hogy végezzem azt. 5 És most te dicsőíts meg engem, az én dicsőségemet, a melyet nékem adtál: mert Atyám, te magadnál azzal a dicsőséggel, a melylyel szerettél engem e világ alapjának felvettetése előtt. bírtam te nálad a világ létele előtt. 6 Megjelentettem a 25 Igazságos Atyám! És e világ nem ismert téged, te nevedet az embereknek, a kiket e világból nékem de én ismertelek téged; és ezek megismerik, hogy adtál: mert tiéd valának, és nékem adtad azokat, és a te te küldté engem; 26 És megismertettem ő velök a beszédedet megtartották. 7 Most tudták meg, hogy te nevedet, és megismertetem; hogy az a szeretet mindaz te tóled van, a mit nékem adtál: 8 Mert ama legyen ő bennök, a melyel engem szerettél, és én is beszédeket, a melyeket nékem adtál, ő nézik adtam; ő bennök legye.

és ők befogadták, és igazán megismerték, hogy én tőled jöttet ki, és elhitték, hogy te küldté engem.

9 Én ezekért könyörgök: nem a világért könyörgök, hanem azokért, a kiket nékem adtál, mert a tiéd. 10 És az enyémek mind a tiéd, és a tiéd az enyémek: és megdicsőítetem ő bennök. 11 És nem vagyok többé e világon, de ők a világon vannak, én pedig te hozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben, a kiket nékem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi! 12 Mikor velök valék a világon, én megtartám őket a te nevedben; a kiket nékem adtál, megőrizem, és senki el nem veszett közülök, csak a veszedelemnek fia, hogy az írás beteljesüljön. 13 Most pedig te hozzád megyek; és ezeket beszélem a világon, hogy ők az én örömemet teljesen bírják ő magokban. 14 Én a te ígédet nézik adtam; és a világ gyűlölte őket, mivelhogy nem e világból valók, a mint hogy én sem e világból vagyok. 15 Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy órizd meg őket a gonosztól. 16 Nem e világból valók, a mint hogy én sem e világból vagyok. 17 Szenteld meg őket a te igazságoddal: A te ígédt igazság. 18 A miképen te küldté engem e világra, úgy küldtem én is őket e világra; 19 És én ő érettök oda szentelem magamat, hogy ők is megszenteltekké legyenek az igazságban. 20 De nemcsak ő érettök könyörgök, hanem azokért is, a kik az ő beszédkre hisznak majd én bennem; 21 Hogy mindenjában egyek legyenek; a mint te én bennem, Atyám, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek mi bennünk: hogy elhagyje a világ, hogy te küldté engem. 22 És én azt a dicsőséget, a melyet nékem adtál, ő nézik adtam, hogy egyek legyenek, a miképen mi egy vagyunk: 23 Én ő bennök, és te én bennem: hogy tökéletesen egygyé legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy te küldté engem, és szeretted őket, a miként engem szerettél. 24 Atyám, a kiket nékem adtál, akarom, hogy a hol én vagyok,

18 Mikor ezeket mondta vala Jézus, kiméne az ő tanítványaival együtt túl a Kedron patakán, ahol egy kert vala, a melybe bemenének ő és az ő tanítványai. 2 Ismeré pedig azt a helyet Júdás is, aki őt elárulta vala; mivelhogy gyakorta ott gyűlt egybe Jézus az ő tanítványaival. 3 Júdás azért magához vevén a katonai csapatot, és a papi fejedelmektől és a farizeusoktól szolgákat, oda méne fályákkal, lámpásokkal és fegyverekkel. 4 Jézus azért tudván mindazt, a mi reá következendő vala, előre méne, és monda azoknak: Kit kerestek? 5 Felelének néki: A názáreti Jézust. Monda nézik Jézus: Én vagyok. Ott állt pedig ő velük Júdás is, aki elárulta őt. 6 Mikor azért azt mondá nézik, hogy: Én vagyok; hátra vonulának és földre esének. 7 Ismét megkérdezé azért őket: Kit kerestek? És azok mondának: A názáreti Jézust. 8 Felele Jézus: Mondtam néktek, hogy én vagyok az. Azért, ha engem kerestek, ezeket bocsássátok el; 9 Hogy beteljesüljön a beszéd, a melyet mondott: Azok közül, a kiket nékem adtál, senkit sem vesztettem el. 10 Simon Péter pedig, a kinek szablyája vala, kirántá azt, és megüté a főpap szolgáját, és levágá annak jobb fülét. A szolga neve pedig Málkus vala. 11 Monda azért Jézus Péternek: Tedd hüvelyébe a te szablyádat; avagy nem kell-é kiinnom a pohárt, a melyet az Atya adott nékem? 12 A csapat azért és az ezredes és a zsidók szolgái megfogák Jézust, és megkötzék őt, 13 És vivék őt először Annához; mert ipa vala ez Kajafásnak, aki abban az esztendőben főpap vala. 14 Kajafás pedig az vala, aki tanácsolta vala a zsidóknak, hogy jobb, hogy egy ember veszsen el a népert. 15 Simon Péter pedig, és egy másik tanítvány követi vala Jézust. Ez a tanítvány pedig ismerős vala a főpappal, és beméne Jézussal együtt a főpap udvarába, 16 Péter pedig kívül áll vala az ajtónál. Kiméne azért ama másik tanítvány, aki a főpappal ismerős vala, és szóla az

ajtóőrzőnek, és bevívé Pétert. 17 Szóla azért Péterhez nem e világból való. Ha e világból való volna az én az ajtóőrző leány: Nemde, te is ez ember tanítványai országom, az én szolgáim vitézkednének, hogy át ne közül való vagy? Monda ő: Nem vagyok. 18 A szolgák adassam a zsidóknak. Ámde az én országom nem pedig és a poroszlók ott állnak vala, szítván a tüzet, innen való. 19 Monda azért néki Pilátus: Király vagy-é mivelhogy hűvös vala, és melegszenelek vala. Ott áll hát te csakugyan? Felele Jézus: Te mondod, hogy vala pedig Péter is ő velök együtt, és melegszik vala. Én király vagyok. Én azért születtem, és azért jöttem 19 A főpap azért kérdezé Jézust az ő tanítványai felől, e világra, hogy bizonyoságot tegyek az igazságról. és az ő tudománya felől. 20 Felele néki Jézus: Én Mindaz, a ki az igazságból való, hallgat az én szómrá. nyilván szólottam a világnak, én mindenkor tanítottam 21 Monda néki Pilátus: Micsoda az igazság! És a a zsinagógában és a templomban, a hol a zsidók mindenünnben összegyülekeznek; és titkon semmit nézik: Én nem találok benne semmi bűnt. 22 Szokás sem szólottam. 21 Mit kérdesz engem? Kérdez pedig az nálatok, hogy elbocsássak nétek egyet a azokat, a kik hallották, mit száltam nézik: Íme ők husvétünnepen: akarjátok-é azért, hogy elbocsássam tudják, a miket nézik szólottam. 22 Mikor pedig ő nétek a zsidók királyát? 23 Kiáltának azért viszont ezeket mondja vala, egy a poroszlók közül, a ki ott mindenáján, mondván: Nem ezt, hanem Barabbást. áll vala, arczul üté Jézust, mondván: így felelsz-é a Ez a Barabbás pedig tolvaj vala.

főpapnak? 23 Felele néki Jézus: Ha gonoszul száltam, tégy bizonyoságot a gonoszságról; ha pedig jól, miért versz engem. 24 Elküldé őt Annás megkötözve Kajafáshoz, a főpaphoz. 25 Simon Péter pedig ott áll vala és melegszik vala. Mondának azért néki: Nemde, te is ennek a tanítványai közül való vagy? Megtagadá ő, és monda: Nem vagyok. 26 Monda egy a főpap szolgái közül, rokona annak, a kinek a fülét Péter levágtá: Nem láttalak-e én téged ő vele együtt a kertben? 27 Ismét megtagadá azért Péter; és a kakas azonnal megszólala. 28 Vivék azért Jézust Kajafástól a törvényházba. Vala pedig reggel. És ők nem menének be a törvényházba, hogy meg ne fertőzzessenek, hanem hogy megehessék a husvétibárányt. 29 Kiméne azért Pilátus ő hozzájok, és monda: Micsoda vádat hoztok fel ez ember ellen? 30 Felelének és mondának néki: Ha gonosztevő nem volna ez, nem adtuk volna őt a te kezedbe. 31 Monda azért nézik Pilátus: Vigyétek el őt ti, és ítélijétek meg őt a ti törvényeitek szerint. Mondának azért néki a zsidók: Néünk senkit sem szabad megölnünk; 32 Hogy beteljesedjék a Jézus szava, a melyet monda, a mikor jelenti vala, hogy milyen halállal kell majd meghalnia. 33 Ismét beméne azért Pilátus a törvényházba, és szólítja vala Jézust, és monda néki: Te vagy a Zsidó királya? 34 Felele néki Jézus: Magadtól mondod-é te ezt, vagy mások beszélték néked én felőlem? 35 Felele Pilátus: Avagy zsidó vagyok-e én? A te néped és a papifejedelmek adtak téged az én kezembé: mit cselekedté? 36 Felele Jézus: Az én országom

19 Akkor azért előfogá Pilátus Jézust, és megostoroztatá. 2 És a vitézek tövisből koronát fonván, a fejére tevék, és bíbor köntöst adának reá, 3 És mondának: Üdvöz légy zsidók királya! És arczul csapdossák vala őt. 4 Majd ismét kiméne Pilátus, és monda nézik: Íme kihozom őt nétek, hogy értsétek meg, hogy nem találok benne semmi bűnt. 5 Kiméne azért Jézus a töviskoronát és a bíbor köntöst viselve. És monda nézik Pilátus: Ímhol az ember! 6 Mikor azért látják vala őt a papifejedelmek és a szolgák, kiáltozának, mondván: Feszítsd meg, feszítsd meg! Monda nézik Pilátus: Vigyétek el őt és feszítsétek meg, mert én nem találok bűnt őbenne. 7 Felelének néki a zsidók: Néünk törvényünk van, és a mi törvényünk szerint meg kell halnia, mivelhogy Isten Fiává tette magát. 8 Mikor pedig ezt a beszédet hallotta Pilátus, még inkább megrémül vala; 9 És ismét beméne a törvényházba, és szóla Jézusnak: Honnét való vagy te? De Jézus nem felelt néki. 10 Monda azért néki Pilátus: Nékem nem szólsz-é? Nem tudod-é hogy hatalmam van arra, hogy megfeszítsélek, és hatalmam van arra, hogy szabadon bocsássalak? 11 Felele Jézus: Semmi hatalmad sem volna rajtam, ha felülről nem adatott volna néked: nagyobb bűne van azért annak, a ki a te kezedbe adott engem. 12 Ettől fogva igyekszik vala Pilátus őt szabadon bocsátani; de a zsidók kiáltozának, mondván: Ha ezt szabadon bocsátod, nem vagy a császár barátja; valaki magát királyláteszi, ellene mond a császárnak! 13 Pilátus azért,

a mikor hallja vala e beszédet, kihozá Jézust, és át a keresztfán ne maradjanak, miután péntek vala, úle a törvénytevő székbe azon a helyen, a melyet (mert annak a szombatnak napja nagy nap vala) Kőpadolatnak hívtak, zsidóul pedig Gabbathának. **14** Kérék Pilátust, hogy törjék meg azoknak lábszárait Vala pedig a husvét péntekje; és mintegy hat óra. És és vegyék le őket. **32** Eljövének azért a vitézek, és monda a zsidóknak: Ímhol a ti királyotok! **15** Azok megtörék az elsőnek lábszárait és a másikét is, a ki ő pedig kiáltoznak vala: Vidd el, vidd el, feszítsd meg vele együtt feszítetett meg; **33** Mikor pedig Jézushoz őt! Monda nézik Pilátus: A ti királyotokat feszítsem érének és látják vala, hogy ő már halott, nem törék meg? Felelének a papifejedelmek: Nem királyunk van, meg az ő lábszárait; **34** Hanem egy a vitézek közül hanem császárunk! **16** Akkor azért nézik adá őt, hogy dárdával döfél meg az ő oldalát, és azonnal vér és megfeszítessék. Átvevék azért Jézust és elvívék. **17** víz jöve ki abból. **35** És a ki láttá, bizonyságot tett, És emelvén az ő keresztfáját, méne az úgynevezett és igaz az ő tanúbizonysága; és az tudja, hogy ő Koponya helyére, a melyet héberül Golgothának igazat mond, hogy ti is higyjetek. **36** Mert azért lettek hívnak: **18** A hol megfeszíték őt, és ő vele más ezek, hogy beteljesedjék az írás: Az ő csontja meg kettőt, egyfelől, és másfelől, középen pedig Jézust. **19** ne törettessék. **37** Másutt ismét így szól az írás: Pilátus pedig czímet is íra, és feltev a keresztfára. Ez Néznek majd arra, a kit általszegeztek. **38** Ezek után vala pedig az írás: A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK pedig kéré Pilátust az arimathiai József (a ki a Jézus KIRÁLYA. **20** Sokan olvasák azért a czímet a zsidók tanítványa vala, de csak titokban, a zsidóktól való közül; mivelhogy közel vala a városhoz az a hely, a félelem miatt), hogy levehesse a Jézus testét. És hol Jézus megfeszítetett vala: és héberül, görögül és megengédé Pilátus. Elméne azért és levevén a Jézus latinul vala az írva. **21** Mondának azért Pilátusnak a testét. **39** Eljöve pedig Nikodémus is (a ki éjszaka zsidók papifejedelmei: Ne írd: A zsidók királya; hanem ment vala először Jézushoz), hozván mirhából és hogy ő mondotta: A zsidók királya vagyok. **22** Felele áloóból való kenetet, mintegy száz fontot. **40** Vevék Pilátus: A mit megírtam, megírtam. **23** A vitézek azért, azért a Jézus testét, és begöngyölgeték azt lepedőkbe mikor megfeszítették Jézust, vevék az ő ruháit, és illatos szerekkel együtt, a mint a zsidóknál szokás négy részre oszták, egy részt mindenik vitéznek, és temetni. **41** Azon a helyen pedig, a hol megfeszítették, a köntösét. A köntös pedig varrástalan vala, felülről vala egy kert, és a kertben egy új sír, a melybe még mindvégig szövött. **24** Mondának azért egymásnak: senki sem helyheztetett vala. **42** A zsidók péntekje Ezt ne hasogassuk el, hanem vessünk sorsot reá, miatt azért, mivelhogy az a sír közel vala, abba ki legyen. Hogy beteljesedjék az írás, a mely ezt helyhezteték Jézust.

mondja: Megosztottak ruháimon, és a köntösöre sorsot vetettek. A vitézek tehát ezeket művelék. **25** A Jézus keresztre alatt pedig ott állottak vala az ő anyja, és az ő anyjának nőtestvére; Mária, a Kleopás felesége, és Mária Magdaléna. **26** Jézus azért, mikor látja vala, hogy ott áll az ő anyja és az a tanítvány, a kit szeret vala, monda az ő anyjának: Asszony, ímhol a te fiad! **27** Azután monda a tanítványnak: Ímhol a te anyád! És ettől az órától magához fogadá azt az a tanítvány. **28** Ezután tudván Jézus, hogy immár minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az írás, monda: Szomjúhozom. **29** Vala pedig ott egy eczzel teli edény. Azok azért szivacsot töltvén meg eczzel, és izsópra tévén azt, oda vivék az ő szájához. **30** Mikor azért elvette Jézus az eczetet, monda: Elvégeztetett! És lehajtán fejét, kibocsátá lelkét. **31** A zsidók pedig, hogy a testek szombaton

20 A hétnek első napján pedig jó reggel, a mikor még sötétes vala, oda méne Mária Magdaléna a sírhoz, és látá, hogy elvétetett a kő a sírról. **2** Futa azért és méne Simon Péterhez és ama másik tanítványhoz, a kit Jézus szeret vala, és monda nézik: Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hová tették őt. **3** Kiméne azért Péter és a másik tanítvány, és menének a sírhoz. **4** Együtt futnak vala pedig mindenkiten: de ama másik tanítvány hamar megelőzé Pétert, és előbb juta a sírhoz; **5** És lehajolván, látá, hogy ott vannak a lepedők; mindazáltal nem megy vala be. **6** Megjöve azután Simon Péter is nyomban utána, és beméne a sírba: és látá, hogy a lepedők ott vannak. **7** És a keszkenő, a mely az ő fején volt, nem együtt van a lepedőkkel, hanem külön összegöngyölitve egy helyen. **8** Akkor aztán beméne a másik tanítvány is, a ki először jutott a sírhoz, és lát

és hisz vala. 9 Mert nem tudják vala még az írást, ide a te ujjadat és nézd meg az én kezeimet; és hozd hogy fel kell támadnia a halálból. 10 Visszamenének ide a te kezedet, és bocsássad az én oldalamba: és azért a tanítványok az övéikhez. 11 Mária pedig künn ne légy hitetlen, hanem hívő. 28 És felele Tamás áll vala a sírnál sírva. A míg azonban sírántozék, és monda néki: Én Uram és én Istenem! 29 Monda behajol vala a sírból; 12 És láta két anyagtalt fehér néki Jézus: Mivelhogy láttál engem, Tamás, hittél: ruhában ülni, egyiket fejtől, másikat lábtól, a hol a boldogok, a kik nem látnak és hisznak. 30 Sok más Jézus teste feküdt vala. 13 És mondának azok néki: jelt is mívelt ugyan Jézus az ő tanítványai előtt, a Asszony mit sírsz? Monda nézik: Mert elvitték az én melyek nincsenek megírva ebben a könyvben; 31 Uramat, és nem tudom, hova tették őt. 14 És mikor ezeket mondotta, hátra fordula, és láta Jézust ott állani, és nem tudja vala, hogy Jézus az. 15 Monda néki Jézus: Asszony, mit sírsz? kit keressz? Az pedig azt gondolván, hogy a kertész az, monda néki: Uram, ha te viddet el őt, mondd meg nékem, hová tettetted őt, és én elviszem őt. 16 Monda néki Jézus: Mária! Az megfordulván, monda néki: Rabbóni! a mi azt teszi: Mester! 17 Monda néki Jézus: Ne illess engem; mert nem mentem még fel az én Atyámhoz; hanem menj az én atyámfiaihoz és mondd nékik: Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez. 18 Elméne Mária Magdaléna, hirdetvén a tanítványoknak, hogy láttá az Urat, és hogy ezeket mondotta néki. 19 Mikor azért estve vala, azon a napon, a hétnek első napján, és mikor az ajtók zárva valának, a hol egybegyűlték vala a tanítványok, a zsidóktól való felelem miatt, eljöve Jézus és megállá a közepen, és monda nézik: Békesség néktek! 20 És ezt mondván, megmutatá nékik a kezeit és az oldalát. Örvendezének azért a tanítványok, hogy látják vala az Urat. 21 Ismét monda azért nézik Jézus: Békesség néktek! A miként engem küldött vala az Atya, én is akképen küldelek titéket. 22 És mikor ezt mondta, rájuk lehelle, és monda nézik: Vegyetek Szent Lelket: 23 A kiknek bűneit megbocsátjátok, megbocsáttanak azoknak; a kikéit megtartjátok, megtartatnak. 24 Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, a kit Kettősnek hívtak, nem vala ő velük, a mikor eljött vala Jézus. 25 Mondának azért néki a többi tanítványok: Láttuk az Urat. Ő pedig monda nézik: Ha nem látom az ő kezein a szegek helyeit, és be nem bocsátom ujjaimat a szegek helyébe, és az én kezemet be nem bocsátom az ő oldalába, semmiképen el nem hiszem. 26 És nyolcz nap múlva ismét benn valának az ő tanítványai, Tamás is ő velük. Noha az ajtó zárva vala, bemére Jézus, és megállá a középen és monda: Békesség néktek! 27 Azután monda Tamásnak: Hozd

Ezek pedig azért irattak meg, hogy higyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Istennek Fia, és hogy ezt hívén, a életetek legyen az ő nevében.

21 Ezek után ismét megjelentette magát Jézus a tanítványoknak a Tibériás tengerénél; megjelentette pedig ekképen: 2 Együtt valának Simon Péter, és Tamás, a kit Kettősnek hívtak, és Nádánál, a galileai Kánából való, és a Zebedeus fiai, és más kettő is az ő tanítványai közül. 3 Monda nézik Simon Péter: Elmegyek halászni. Mondának néki: Elmegünk mi is te veled. Elmenének és azonnal a hajóba szállanak; és azon az éjszakán nem fogtak semmit. 4 Mikor pedig immár reggeledek, megállá Jézus a parton; a tanítványok azonban nem ismerék meg, hogy Jézus van ott. 5 Monda azért nézik Jézus: Fiaim! Van-é valami ennivalótok? Felelének néki: Nincsen! 6 Ő pedig monda nézik: Vessétek a hálót a hajónak jobb oldala felől, és találtok. Oda veték azért, és kivonni már nem bírták azt a halaknak sokasága miatt. 7 Szóla azért az a tanítvány, a kit Jézus szeret vala, Péternek: Az Úr van ott! Simon Péter azért, a mikor hallja vala, hogy ott van az Úr, magára vevé az ingét (mert mezítelen vala), és beveté magát a tengerbe. 8 A többi tanítványok pedig a hajón menének (mert nem messze valának a parttól, hanem mintegy kétszáz singnyire), és vonyszák vala a hálót a halakkal. 9 Mikor azért a partra szállának, látják, hogy parázs van ott, és azon felül hal és kenyér. 10 Monda nézik Jézus: Hozzatok a halakból, a melyeket most fogtatok. 11 Felszálla Simon Péter, és kivoná a hálót a partra, a mely tele volt nagy halakkal, százötvenhárommal; és noha ennyi vala, nem szakadozik vala a háló. 12 Monda nézik Jézus: Jertek, ebédeljetek. A tanítványok közül pedig senki sem meri vala tőle megkérdezni: Ki vagy te? Mivelhogy tudják vala, hogy az Úr ő. 13 Oda méne azért Jézus, és vevé a kenyeret és adá nézik, és hasonlóképen a halat is. 14 Ezzel már harmadszor jelent meg Jézus az ő tanítványainak, minekutána

feltámadt a halálból. 15 Mikor aztán megebédelének, monda Jézus Simon Péternek: Simon, Jónának fia: jobban szeretsz-é engem ezeknél? Monda néki: Igen, Uram; te tudod, hogy szeretlek téged! Monda néki: Legeltesd az én bárányaimat! 16 Monda néki ismét másodszor is: Simon, Jónának fia, szeretsz-é engem? Monda néki: Igen, Uram; te tudod, hogy én szeretlek téged. Monda néki: Őrizd az én juhaimat! 17 Monda néki harmadszor is: Simon, Jónának fia, szeretsz-é engem? Megszomorodék Péter, hogy harmadszor is mondotta vala néki: Szeretsz-é engem? És monda néki: Uram, te minden tudsza; te tudod, hogy én szeretlek téged. Monda néki Jézus: Legeltesd az én juhaimat! 18 Bizony, bizony mondomban néked, a mikor ifjabb valál, felövezéd magadat, és oda még vala, a hova akarad; mikor pedig megöregszel, kinyújtod a te kezedet és más övez fel téged, és oda visz, a hová nem akarod. 19 Ezt pedig azért mondá, hogy jelentse, milyen halállal dicsőíti majd meg az Isten. És ezt mondván, szóla néki: Kövess engem! 20 Péter pedig megfordulván, látja, hogy követi az a tanítvány, a kit szeret vala Jézus, a ki nyugodott is ama vacsora közben az ő kebelén és mondá: Uram! ki az, a ki elárul téged? 21 Ezt látván Péter, monda Jézusnak: Uram, ez pedig mint lészen? 22 Monda néki Jézus: Ha akarom, hogy ő megmaradjon, a míg eljövök, mi közöd hozzá? Te kövess engem! 23 Kiméne azért e beszéd az atyafiak közé, hogy az a tanítvány nem hal meg: pedig Jézus nem mondta néki, hogy nem hal meg; hanem: Ha akarom, hogy ez megmaradjon, a míg eljövök, mi közöd hozzá? 24 Ez az a tanítvány, aki bizonysságot tesz ezekről, és aki megírta ezeket, és tudjuk, hogy az ő bizonysságátétele igaz. 25 De van sok egyéb is, akit Jézus cselekedett vala, a melyek, ha egyenként megíratnának, azt vélem, hogy maga a világ sem foghatná be a könyveket, a melyeket írnának. Ámen.

És én János látám a szent várost, az új Jeruzsálemet, a mely az Istenről szálla alá a mennyből, elkészítve, mint egy férje számára felékesített menyasszony. És hallék nagy szózatot, a mely ezt mondja vala az égből: Ímé az Isten sátora az emberekkel van, és velök lakozik, és azok az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velök, az ő Istenök.

Jelenések 21:2-3

Jelenések

19 És ezek után hallám mintegy nagy sokaságnak

nagy szavát az égben, a mely ezt mondja vala: Aleluja! az idvesség és a dicsőség, és a tiszesség és a hatalom az Úré, a mi Istenünké! 2 Mert igazak és igazságosak az ő ítéletei, és azt a nagy paráznát, a mely a földet megrontotta az ő parázságával, elítélte, és megbosszúlta az ő szolgáinak vérét annak kezén. 3 És másodszor is mondának: Aleluja! és: Annak füstje felmegy örökkön örökké. (aión g165) 4 És leborula a huszonnégy Vén és a négy lelkes állat, és imádá az Istant, a ki a királyiszékben ül vala, mondán: Ámen! Aleluja! 5 És a királyiszéktől szózat jöve ki, a mely ezt mondja vala: Dícsérjétek a mi Istenünket mindenjában ő szolgái, a kik félitek őt, kicsinyek és nagyok! 6 És hallám mintegy nagy sokaság szavát, és mintegy sok vizek zúgását, és mintegy erős mennyörgések szavát, mondán: Aleluja! mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a mindenható. 7 Örülünk és örvendezünk, és adjunk dicsőséget néki, mert eljött a Bárány menyegzője, és az ő felesége elkészítette magát, 8 És adatott annak, hogy felölözze tiszta és ragyogó fehér gyolcsba; mert a fehér gyolcs a szenteknek igazságos cselekedetei. 9 És monda nékem: Írd meg: Boldogok azok, a kik a Bárány menyegzőjének vacsorájára hivatalosak. És monda nékem: Ezek az Istennek igaz beszédei. 10 És leborulék annak lábai előtt, hogy imádjam őt, de monda nékem: Meglásd, ne tedd; szolgatársad vagyok néked és a te atyádfainak, a kiknél a Jézus bizonyáságtétele van; Isten imádd, mert a Jézus bizonyáságtétele a prófétáság lelke. 11 És látám, hogy az ég megnyílt, és ímé vala egy fehér ló, és a ki azon ül vala, hivatik vala Hívnek és Igaznak, és igazságosan íté尔 és hadakozik. 12 És az ő szemei olyanok, mint a tűzláng; és az ő fején sok korona; az ő neve fel vala írva, a mit senki nem tud, csak ő maga. 13 És vérrel hintett ruhábá vala öltözette és a neve Isten ígéjének neveztetik. 14 És mennyei seregek követik vala őt fehér lovakon, fehér és tiszta gyolcsba öltözve. 15 És az ő szájából éles kard jő vala ki, hogy azzal verje a pogányokat; és ő fogja azokat legeletetni vasvesszővel; és ő nyomja a mindenható Isten haragja hevének borsajtóját. 16 És az ő ruháján és temporán oda vala írva az ő

neve: királyoknak Királya, és uraknak Ura. 17 És láték egy angyalt állani a napban, és kiálta nagy szóval, mondán minden madaraknak, a melyek repdesnek vala az égnek közepette: Jójjetek el, és gyűljetek egybe a nagy Istennek vacsorájára; 18 Hogy egyétek a királyok húsát, és vezérek húsát és hatalmasok húsát, és lovaknak és rajtok őlööknek húsát, és mindenkinék húsát, szabadokét és szolgákét, és kicsinyekét és nagyokét. 19 És látám, hogy a fenevad és a föld királyai és az ő seregeik egybegyűlik, hogy hadakozzanak az ellen, a ki a lovon ül vala és az ő serege ellen. 20 És megfogaték a fenevad, és ő vele együtt a hamis próféta, a ki a csodákat tette ő előtte, a melyekkel elhitte azokat, a kik a fenevad bályegét felvették, és a kik imádták annak képét: ők ketten elevenen a kénkővel őrült tüzes tóbá vettetének: (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 A többiek pedig megöletének a lovon őlöök kardjával, a mely az ő szájából jó vala ki; és a madarak mind megelégedének azoknak húsával.

20 És láték egy angyalt leszállani a mennyből, a kinél vala a mélységnak kulcsa, és egy nagy lánc a kezében. (Abyssos g12) 2 És megfogá a sárkányt, azt a régi kígyót, a ki az ördög és Sátán,

és megkötözé azt ezer esztendőre, 3 És veté őt a mélységbé, és bezárá azt és bepecsételé ő felette, hogy többé el ne hitesse a népeket, míg betelik az ezer esztendő; azután el kell néki oldoztatni egy kevés időre. (Abyssos g12) 4 És láték királyiszékeket, és leülének azokra, és adaték nézik ítélettével; és látám azoknak lelkét, a kiknek fejöket vették a Jézus bizonyáságtételeért és az Isten beszédéért, és a kik nem imádták a fenevadat, sem annak képét, és nem vették annak bályegét homlokukra és kezeikre; és éltek és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig. 5 A többi halottak pedig meg nem elevenedének, míg nem betelik az ezer esztendő. Ez az első feltámadás. 6 Boldog és szent, a kinek része van az első feltámadásban: ezeken nincs hatalma a második halálnak; hanem lesznek az Istennek és a Krisztusnak papjai, és uralkodnak ő vele ezer esztendeig. 7 És mikor eltelik az ezer esztendő, a Sátán eloldatik az ő fogáságából. 8 És kimegy, hogy elhitesse a föld négy szegletén lévő népeket, a Gógot és a Magót, hogy egybegyűjtse őket háborúra, a kiknek száma, mint a tenger fövenye. 9 És feljövénék

a föld szélességére, és körülvek a szentek táborát és a szeretett várost; és Istenről a mennyből tűz szálla alá, és megemészti azokat. **10** És az ördög, aki elhitte őket, vették a tűz és kénkő tavába, ahol van a fenevad és a hamis próféta; és kínoztatnak éjjel és nappal örökkön örökké. (aión g165, Limnē Pyr g3041 g4442) **11** És láték egy nagy fehér királyiszéket, és a rajta ūlőt, a kinek tekintete elől eltűnék a föld és könyvek nyittatának meg, majd egy más könyv nyittaték meg, a mely az életnek könyve; és megítéltek nének a halottak azokból, a mik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint. **12** És látám a legdrágább kőhöz, úgymint kristállyitcsa jáspis halottakat, nagyokat és kicsinyeket, állani az Isten kőhöz; **12** És nagy és magas kőfala vala, tizenkét előtt; és könyvek nyittatának meg, majd egy más kapuja, és a kapukon tizenkét angyal, és felírott könyv nyittaték meg, a mely az életnek könyve; és nevek, a melyek az Izráel fiai tizenkét törzsének megítéltek nének a halottak azokból, a mik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint. **13** És a tenger kiadá a halottakat, a kik ő benne voltak; és a halál és a pokol is kiadá a halottakat, a kik ő nálok voltak; és megítéltek nének mindenjában az ő cselekedeteik szerint. (Hadēs g86) **14** A pokol pedig és a halál vettetének a tűznek tavába. Ez a második halál, a tűznek tava. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) **15** És ha valaki nem találtatott beírva az élet könyvében, a tűznek tavába vetteték. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Ezután láték új egét és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt vala; és a tenger többé nem vala. **2** És én János látám a szent várost, az új Jeruzsálemet, a mely az Istenről szálla alá a mennyből, elkészítve, mint egy férje számára felékesített menyasszony. **3** És hallék nagy szózatot, a mely ezt mondja vala az égből: Íme az Isten sátora az emberekkel van, és velük lakozik, és azok az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velük, az ő Istenök. **4** És az Isten eltöröl minden könyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak. **5** És monda az, aki a királyiszéken ül vala: Íme minden újjá teszek. És monda nékem: Írd meg, mert e beszédek hívek és igazak. **6** És monda nékem: Meglett. Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég. Én a szomjazónak adok az élet vizének forrásából ingyen. **7** A ki győz, örökségül nyer minden; és annak Istene leszek, és az Iam lesz nékem. **8** A gyávának pedig és hitetleneknek, és útálatosoknak és gyilkosoknak, és parázánaknak és bűbájosoknak, és bálványimádóknak és minden hazugoknak, azoknak része a tűzzel és kénkővel égő tóban lesz, a mi a második halál. (Limnē Pyr g3041 g4442)

9 És jöve hozzám egy a hét angyal közül, a kinél a hét utolsó csapással telt hét pohár vala, és szóla nékem, mondván: Jer, megmutatom néked a menyasszonyt, a Bárány feleségét. **10** És elvive engem lélekben egy nagy és magas hegyre és megmutatá nékem azt a nagy várost, a szent Jeruzsálemet, a mely Isten dicsősége; és annak világossága hasonló vala és az ég, és helyök nem találtaték. **12** És látom a legdrágább kőhöz, úgymint kristállyitcsa jáspis kapu, délről három kapu: napkeletről három kapu; északról három kapu; **13** Napkeletről három kapu; délről három kapu: napnyugatról három kapu. **14** És a város kőfalának tizenkét alapja vala, és azokon a Bárány tizenkét apostolának nevei. **15** A ki pedig én velem beszéle, annál vala egy arany vessző, hogy megmérje a várost, és annak kapuit és kőfalát. **16** És a város négyszögben fekszik, és a hossza annyi, mint a szélessége. És megmérte a várost a vesszővel tizenkétezer futamatnyira: annak hosszúsága és szélessége és magassága egyenlő. **17** És megmérte annak kőfalát száznegyvennégy singre, ember mértékével, azaz angyaléval. **18** És kőfalának rakása jáspisból vala; a város pedig tiszta arany, tiszta üveghez hasonló. **19** És a város kőfalának alapjai ékesítve valának mindenféle drágakövekkel. Az első alap jáspis; a második zafir; a harmadik kálczédon; a negyedik smaragd; **20** Az ötödik sárdonix; a hatodik sárdius; a hetedik krizolitus; a nyolcadik berillus; a kilenczedik topáz; a tizedik krisopráz; a tizenegyedik jázint; a tizenkettedik amethyst. **21** A tizenkét kapu pedig tizenkét gyöngy; minden egyes kapu egy-egy gyöngyből vala; és a város utcája tiszta arany, olyan mint az általátszó üveg. **22** És templomot nem láttam abban: mert az Úr, a mindenható Isten annak temploma, és a Bárány. **23** És a városnak nincs szüksége a napra, sem a holdra, hogy világítanak benne; mert az Isten dicsősége megvilágosította azt, és annak szövéténe a Bárány. **24** És a pogányok, a kik megtartatnak, annak világosságában járnak; és a föld királyai az ő dicsőségöket és tisztelességeket abba viszik. **25** És annak kapui be nem záratnak nappal (éjszaka ugyanis ott nem lesz); **26** És a pogányok dicsőségét és tisztelességét abba viszik. **27** És nem megy abba be semmi tisztálatlan, sem a ki

útátosságot és hazugságot cselekszik, hanem csak ezt mondják: Jövel! És a ki hallja, ezt mondja: Jövel! a kik beírtak az élet könyvébe, a mely a Bárányé.

22 És megmutat nékem az élet vizének tiszta folyóját, a mely ragyogó vala, mint a kristály, az Istennek és a Báránynak királyiszékéből jövén ki 2 Az Ő utczájának közepén. És a folyónnen innen és túl életnek fája vala, mely tizenkét gyümölcsöt terem vala, minden hónapban meghozván gyümölcsét; és levelei a pogányok gyógyítására valók. 3 És semmi elátkozott nem lesz többé; és az Istennek és a Báránynak királyiszéke benne lesz; és Ő szolgái szolgálnak néki; 4 És látták az Ő orczáját; és az Ő neve homlokukon lesz. 5 És ott éjszaka nem lesz; és nem lesz szükségök szövétnekre és napvilágra; mert az Úr Isten világosítja meg ŏket, és országolnak örökkön örökké. (aiõn g165) 6 És monda nékem: E beszédek hívek és igazak: és az Úr, a szent próféták Istene bocsátotta el az Ő angyalát, hogy megmutassa az Ő szolgáinak azokat, a miknek meg kell lenni hamar. 7 Íme eljövök hamar. Boldog, a ki megtartja e könyv prófétálásának beszédeit. 8 És én János vagyok az, a ki ezeket hallottam és láttam: és mikor hallottam és láttam, leborulék az angyal lábai előtt, hogy ŏt imádjam, a ki nékem ezeket megmutatta vala. 9 Az pedig monda nékem: Meglásd, ne tedd; mert szolgatársad vagyok néked, és a te atyádfainak a prófétáknak, és azoknak, a kik megtartják e könyvnek beszédeit. Az Istant imádd. 10 Azután monda nékem: Be ne pecsételd e könyv prófétálásának beszédeit, mert az idő közel van. 11 A ki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és a ki fertelmes, legyen fertelmes ezután is; és a ki igaz, legyen igaz ezután is; és a ki szent, szenteltessék meg ezután is. 12 És íme hamar eljövök; és az én jutalmam velem van, hogy megfizessek mindenkinet, a mint az Ő cselekedete lesz. 13 Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég, az első és utolsó. 14 Boldogok, a kik megtartják az Ő parancsolatait, hogy joguk legyen az életnek fájához, és bemehessenek a kapukon a városba. 15 De kinn maradnak az ebek és a bűbájosok, és a paráznák és a gyilkosok, és a bálványimádók és mind a ki szereti és szólja a hazugságot. 16 Én Jézus küldöttem az én angyalomat, hogy ezekről bizonyágot tegyen néktek a gyülekezetekben. Én vagyok Dávidnak ama gyökere és ága: ama fényes és hajnalú csillag. 17 És a Lélek és a menyasszony

ezt mondják: Jövel! És a ki szomjúhozik, jőjön el; és a ki akarja, vegye az élet vizét ingyen. 18 Bizonyágot teszek pedig mindenkinet, a ki e könyv prófétálásának beszédeit hallja: Hogy ha valaki ezekhez hozzá tesz, e könyvben megírt csapásokat veti Isten arra; 19 És ha valaki elvesz e prófétálás könyvének beszédeiből, az Isten annak részét eltörli az élet könyvéből, és a szent városból, és azokból, a mik e könyvben megírattak. 20 Ezt mondja, a ki ezekről bizonyágot tesz: Bizony hamar eljövök. Ámen, bizony jövel Uram Jézus! 21 A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen mindenjában ti veletek. Ámen.

66 Versek

Magyar Nyelv at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with the primer verses below.

1 Mózes 9:8 És szóla az Isten Noénak és vele az Ő flainak, mondván: **9:9** Én pedig ímé szövetséget szerzek ti veletek és a ti magvatokkal ti utánnatok. **9:10** És minden elő állattal, mely veletek van: madárral, barommal, minden mezei vaddal, mely veletek van; mindattól kezdve a mi a bárkából kijött, a földnek minden vadjaig. **9:11** Szövetséget kötök ti veletek, hogy soha ezután el nem vész özönvíz miatt minden test; és soha sem lesz többé özönvíz a földnek elvesztésére. **9:12** És monda az Isten: Ez a jele a szövetségnek, melyet én örök időkre szerzek közöttem és ti köztetek, és minden elő állat között, mely ti veletek van: **9:13** Az én ívemet helyeztem a felhőkbe, s ez lesz jele a szövetségnek közöttem és a föld között.

2 Mózes 14:13 Mózes pedig monda a népnek: Ne féljetek, megálljatok! és nézzétek az Úr szabadítását, a melyet ma cselekszik veletek; mert a mely Égyiptombelieket ma láttok, azokat soha többé nem látjátok. **14:14** Az Úr hadakozik ti érettetek; ti pedig veszeg legyetek.

3 Mózes 20:26 És legyetek nékem szentek, mert én, az Úr, szent vagyok, a ki kiválasztottalak titeket a népek közül, hogy enyéim legyetek.

4 Mózes 6:24 Áldjon meg tégedet az Úr, és őrizzen meg tégedet. **6:25** Világosítsa meg az Úr az Ő orczáját te rajtad, és könyörüljön te rajtad. **6:26** Fordítsa az Úr az Ő orczáját te reád, és adjon békességet néked.

5 Mózes 18:18 Próbátámasztok nékik az Ő atyokfiai közül, olyat mint te, és az én ígéimet adom annak szájába, és megmond nékik minden, a mit parancsolok néki. **18:19** És ha valaki nem hallat az én ígéimre, a melyeket az én nevemben szól, én megkeresem azon!

Józsue 1:7 Csak légy bátor és igen erős, hogy vigyázz és minden ami törvény szerint cselekedjél, a melyet Mózes, az én szolgám szabott elődbe; attól se jobbra, se balra ne hajolj, hogy jó szerencsés lehess mindenben, a miben jársz! **1:8** El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és minden úgy cselekedjél, a mint írva van abban, mert akkor leszel jó szerencsés a te utaidon és akkor boldogulsz. **1:9** Avagy nem parancsoltam-é meg néked: légy bátor és erős? Ne félj, és ne rettegj, mert veled lesz az Úr, a te Istened mindenben, a miben jársz.

Birák 2:7 És a nép az Urat szolgálta Józsuenak egész életében, és a véneknek minden napjaiban, a kik hosszú ideig éltek Józsue után, a kik látták az Úrnak minden dolgait, melyeket cselekedett vala Izráellel.

Ruth 1:16 Ruth pedig monda: Ne unszolj, hogy elhagyjalak, hogy visszaforduljak tőled. Mert a hova te mégy, oda megyek, és a hol te megszállsz, ott szállok meg; néped az én népem, és Istened az én Istenem. **1:17** A hol te meghalsz, ott halok meg, ott temessenek el engem is. Úgy tegyen velem az Úr akármit, hogy csak a halál választ el engem tőled.

1 Sámuel 16:7 Az Úr azonban monda Sámuelnek: Ne nézd az ő külsőjét, se termetének nagyságát, mert megvettem őt. Mert az Úr nem azt nézi, a mit az ember; mert az ember azt nézi, a mi szeme előtt van, de az Úr azt nézi, mi a szívben van.

2 Sámuel 7:22 Ennekokáért felmagasztaltattál, Uram Isten: mert senki sincs olyan, mint te, és rajtag kívül nincsen Isten, mind a szerint, a mint hallottuk a mi füleinkkel.

1 Királyok 2:3 És őrizd meg az Úrnak a te Istenednek őrizetit, hogy az ő útai járj, és megőrizzed az ő rendeléseit, parancsolatit és ítéleteit, és bizonyoságítéleit, a mint meg van írva a Mózes törvényében: hogy előmented legyen mindenekben, a melyeket cselekedéndesz, és mindenütt, valamerre forduládasz;

2 Királyok 22:19 Meglágyult a te szíved, és magadat megalázta az Úr előtt, hallván azokat, a miket e hely és az ezen helyen lakók ellen szólottam, hogy pusztulássá és átokká lesznek, és megszaggattad a te ruháidat, és sírtál előttem; azért én is meghallgattalak, azt mondja az Úr.

1 Krónika 29:17 Jól tudom, oh én Istenem, hogy a szívet vizsgálod és az igazságot szereted. Én mindezeket tiszta szívemből, nagy jó kedvel adtam, s látom, hogy a te néped is, a mely itt jelen van, nagy örömmel, szabad akaratja szerint adta ezeket néked.

2 Krónika 7:14 És megalázza magát az én népem, a mely nevemről neveztetik, s könyörög és keresi az én arcomat, és felhagy az ő bűnös életmódjával: én is meghallgatom őket a mennyből, megbocsátom bűneiket, és megszabadítom földjüköt.

Ezsdrás 7:10 Mert Ezsdrás erős szívvvel törekedett keresni és cselekedni az Úr törvényét, és tanítani Izráelben a rendeléseket és ítéleteket.

Nehemiás 6:3 Küldék azért követeket hozzájok ilyen izeettel: Nagy dolgot cselekszem én, azért nem mehetek alá; megszünnék e munka, ha attól eltávozván, hozzájok mennék.

Eszter 4:14 Mert ha e mostani időben te hallgatsz, másunnan lészen könnyebbsegök és szabadulások a zsidóknak; te pedig és atyád háza elvesztek. És ki tudja, talán e mostani időért jutottál királyságra?

Jób 19:25 Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll.

Zsoltárok 23:1 Dávid zsoltára. Az Úr az én pásztorom; nem szűkölködöm. 23:2 Fűves legelőkön nyugtat engem, és csendes vizekhez terelget engem. 23:3 Lelkemet megvidámitja, az igazság ösvényein vezet engem az ő nevéért. 23:4 Még ha a halál árnyékának volgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy; a te veszsződ és botod, azok vigasztalnak engem. 23:5 Asztalt terítész nékem az én ellenségeim előtt; elárasztod fejem olajjal; csordultig van a poharam. 23:6 Bizonyára jóságod és kegyelmed követnek engem életem minden napján, s az Úr házában lakozom hosszú ideig.

Példabeszédek 3:5 Bizodalmad legyen az Úrban teljes elmédből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál. 3:6 minden te útaidban megismered őt; akkor ő igazgatja a te útaidat.

Prédikátor 3:10 Láttam a foglatatosságot, melyet adott Isten az emberek fiainak, hogy fáradozzanak benne. 3:11 Mindent szépen csinált az ő idejében, e világot is adta az emberek elméjébe, csakhogy úgy, hogy az ember meg nem foghatja mindazt a dolgot, a mit az Isten cselekszik kezdettől fogva mindvégig.

Énekek Éneke 2:4 Bevisz engem a borozó házba, és zászló felettem a szerelme.

Ézsaiás 9:6 Mert egy gyermek születik nékünk, fiú adatik nékünk, és az uralom az ő vállán lészen, és hívják nevét: csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyának, békesség fejedelmének! 9:7 Uralma növekedésének és békéjének nem lesz vége a Dávid trónján és királysága felett, hogy fölemelje

és megerősítse azt jogosság és igazság által mostantól mindenrőkké. A seregek Urának buzgó szerelme mívelendi ezt!

Jeremiás 1:4 Szóla pedig az Úr nékem, mondván: **1:5** Mielőtt az anyaméhben megalkottalak, már ismertelek, és mielőtt az anyaméhből kijövél, megszenteltelek; prófétának rendeltelek a népek közé. **1:6** És mondék: Ah, ah Uram Isten! Ímé, én nem tudok beszélni; hiszen ifjú vagyok én! **1:7** Az Úr pedig monda nékem: Ne mondd ezt: Ifjú vagyok én; hanem menj mind azokhoz, a kikhez küldelek téged, és beszéld mindenkit, a mit parancsolok néked. **1:8** Ne félj tőlük, mert én veled vagyok, hogy megszabadítsalak téged! mond az Úr. **1:9** És kinyújtá az Úr az ő kezét, és megilleté számat, és monda nékem az Úr: Ímé, az én igéimet adom a te szádba! **1:10** Lásd, én e mai napon népek fölé és országok fölé rendellek téged, hogy gyomlálj, irts, pusztits, rombolj, építs és plántálj!

Jeremiás sir 3:21 Ezt veszem szívemre, azért bízom. **3:22** Az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk; mivel nem fogyatkozik el az ő irgalmassága! **3:23** minden reggel meg-megújul; nagy a te hűséged!

Ezékiel 36:26 És adok néktek új szívet, és új lelket adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet. **36:27** És az én lelkemet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolatimban járjatok és az én törvényeimet megőrizzétek és betöltsétek.

Dániel 3:16 Felelénék Sidrák, Misák és Abednégó, és mondának a királynak: Oh Nabukodonozor! Nem szükség erre felelnünk néked. **3:17** Ímé, a mi Istenünk, a kit mi szolgálunk, ki tud minket szabadítani az égő, tüzes kemenczéből, és a te kezedből is, oh király, kiszabadít minket. **3:18** De ha nem tenné is, legyen tudodra, oh király, hogy mi a te isteneidnek nem szolgálunk, és az arany állóképet, a melyet felállítattál, nem imádjuk.

Hóseás 6:6 Mert szeretetet kívánok én és nem áldozatot: az Istennek ismeretét inkább, mintsem égoáldozatokat.

Jóel 2:28 És leszen azután, hogy kiöntöm lelkemet minden testre, és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmodnak; ifjaitok pedig látomásokat látnak. **2:29** Sőt még a szolgáakra és szolgálóleányokra is kiöntöm azokban a napokban az én lelkemet. **2:30** És csodajeletet mutatok az égen és a földön; vérét, tüzet és füstoszlopakat. **2:31** A nap sötétséggé válik, a hold pedig vérré, minekelőtte előj az Úrnak nagy és rettenetes napja. **2:32** De minden, aki az Úrnak nevét hívja segítségül, megmenekül; mert a Sion hegyén és Jeruzsálemben leszen a szabadulás, a mint megigérte az Úr, és a megszabadultak közt lesznek azok, a kiket elhí az Úr!

Ámos 5:24 Hanem folyjon az ítélet, mint a víz, és az igazság, mint a bővizű patak.

Abdiás 1:15 Mert közel van az Úrnak napja minden népek ellen. A mint cselekedtél, úgy cselekesznek veled; a mit te fizettél, visszaszáll fejedre.

Jónás 2:6 A hegyek alapjáig süllyedtem alá; bezáródtak a föld závárvai felettem örökre! Mindazáltal kiemelted életedet a mulásból, oh Uram, Istenem! **2:7** Mikor elcsürged bennem az én lelkem, megemlékeztem az Úrról, és bejutott az én könyörgésem te hozzád, a te szentséged templomába. **2:8** A kik hiú bálványokra ügyelnek, elhagyják boldogságukat; **2:9** De én hálaadó szóval áldozom néked; megadom, a mit fogadtam. Az Úré a szabadítás.

Mikeás 6:8 Megjelentette néked, oh ember, mi légyen a jó, és mit kíván az Úr te tőled! Csak azt, hogy igazságot cselekedjél, szeressed az irgalmasságot, és hogy alázatosan járj a te Isteneddel.

Náhúm 1:2 Buzgón szerető és bosszúálló Isten az Úr, bosszúálló az Úr, és telve haraggal; bosszút áll az Úr az ő ellenségein, és haragot tartó az ő gyűlölöi ellen. **1:3** Hosszútűrő az Úr és nagyhatalmú, és nem hagy büntetlenül. Szélvészben és viharban van az Úrnak útja, és lábainak pora a felhő.

Habakuk 3:17 Mert a fügefa nem fog virágözni, a szőlőkben nem léşzen gyümölcs, megcsal az olajfa termése, a szántóföldek sem teremnek eleséget, kivész a juh az akolból, és nem lesz ökör az istállóban. **3:18** De én örvendezni fogok az Úrban, és vígadok az én szabadító Istenemben. **3:19** Az Úr Isten az én erősségem, hasonlókká teszi lábaimat a nőstény szarvasokéhoz, és az én magas helyeimen jártat engemet! Az éneklőmesternek, az én hangszerimmel.

Sofoniás 3:17 Az Úr, a te Istened közötted van; erős ő, megtart; örül te rajtad örömmel, hallgat az ő szerelmében, énekléssel örvendez néked.

Aggeus 1:4 Ideje-é néktek, hogy ti mennyezetes házakban lakozzatok, holott ez a ház romban áll? **1:5** Most azért ezt mondja a Seregeknek Ura: Gondoljátok meg jól a ti útaitokat! **1:6** Sokat vetettetek, de keveset takartok; esztek, de meg nem elégesztek; isztok, de meg nem részegesztek; ruházkodtok, de meg nem melegesztek, a bérliő is lyukas zacskóra bérrel. **1:7** Ezt mondja a Seregeknek Ura: Gondoljátok meg jól a ti útaitokat!

Zakariás 12:10 A Dávid házára és Jeruzsálem lakosaira pedig kiöntöm a kegyelemnek és könyörületességnek lelkét, és reám tekintenek, a kit átszegeztek, és siratják őt, a mint siratják az egyetlen fiút, és keseregnek utána, a mint keseregnek az elsőszülött után.

Malakiás 4:2 És feltámad néktek, a kik félitek az én nevemet, az igazságnak napja, és gyógyulás lesz az ő szárnyai alatt, és kimentek és ugrándoztok, mint a hízlalt tulkok. **4:3** És széttapodjátok a gonoszokat, és porrá lesznek lábaitok nyomása alatt azon a napon, a melyet én szerzek, azt mondja a Seregeknek Ura.

Máté 28:18 És hozzájuk mervén Jézus, szóla nézik, mondván: Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. **28:19** Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyanak, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, **28:20** Tanítván őket, hogy megtartsák mindenzt, a mit én parancsoltam néktek: és íme én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen! (aiōn g165)

Márk 1:14 Minekutána pedig János tömlöczbe vettetett, elméne Jézus Galileába, prédkálván az Isten országának evangyéliomát, **1:15** És mondván: Bétolt az idő, és elközelített az Istenek országa; térijetek meg, és higyjetek az evangyéliomban. **1:16** Mikor pedig Galilea tengere mellett járt, látá Simont és Andrást, annak testvérét, a mint a tengerbe hálót vétének; mert halászok valának. **1:17** És monda nézik Jézus: Kövesselket engem, és én azt mívelem, hogy embereket halászzatok. **1:18** És azonnal elhagyván az ő hálóikat, követék őt.

Lukács 4:18 Az Úrnak lelke van én rajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az evangyéliomot hirdessem, elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok szemeinek megnyilását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat,

János 3:16 Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. (aiōnios g166) **3:17** Mert nem azért küldte az Isten az ő Fiát a világra, hogy károztassa a világot, hanem hogy megtartassék a világ általa.

Apostolok 1:7 Monda pedig nézik: Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, melyeket az Atya a maga hatalmába helyheztetett. **1:8** Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Lélek elő reátok: és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában és a földnek minden végső határáig.

Rómaiakhoz 11:32 Mert az Isten mindeneket engedetlenség alá rekesztett, hogy mindenken könyörüljön. (eleésē g1653) **11:33** Óh Isten gazdagságának, bölcseségének és tudományának mélysége! Mely igen kikutathatatlanok az ő ítéletei s kinyomozhatatlanok az ő útai! **11:34** Mert kicsoda ismerte meg az Úr értelmét?

vagy kicsoda volt néki tanácsosa? 11:35 Avagy kicsoda adott előbb néki, hogy annak visszafizesse azt?

11:36 Mert ő tőle, ő általa és ő reá nézve vannak mindenek. Övé a dicsőség mindenökkel. Ámen. (aión g165)

1 Korintusi 6:9 Avagy nem tudjátok-é, hogy igazságtalanok nem örökölhetik Istennek országát? Ne tévelyegyetek; se paráznák, se bálványimádók, se házasságtörők, se pulyák, se férfiszepplősítők, 6:10 Se lopók, se telhetetlenek, se részegesek, se szidalmazók, se ragadozók nem örökölhetik Isten országát. 6:11 Ilyenek voltatok pedig némelyek, de megmosattattatok, de megszenteltettek, de megigazítattatok az Úr Jézusnak nevében és a mi Istenünk Lelke által.

2 Korintusi 5:17 Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, íme, újjá lett minden.

5:18 Mindez pedig Istenről van, aki minket magával megbékélgett a Jézus Krisztus által, és aki nékünk adta a békéltetés szolgálatát; 5:19 Minthogy az Isten volt az, aki Krisztusban megbékélte magával a világot, nem tulajdonítván nézik az ő bűneket, és reánk bízta a békéltetésnek igéjét. 5:20 Krisztusért járván tehát követségen, mintha Isten kérne mi általunk: Krisztusért kérünk, béküljetek meg az Istennel. 5:21 Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk ő benne.

Galatákhöz 1:6 Csodálkozom, hogy Attól, aki titeket Krisztus kegyelme által elhívott, ily hamar más evangéliomra hajlottok. 1:7 Holott nincs más; de némelyek zavarnak titeket, és el akarják ferdíteni a Krisztus evangéliomát.

Efészusiakhoz 2:1 Titeket is megelevenített, a kik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt, 2:2 Melyekben jártatok egykor e világ folyása szerint, a levegőbeli hatalmasság fejedelme szerint, ama lélek szerint, mely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik; (aión g165) 2:3 A kik között forgolódtunk egykor mi is mindenájan a mi testünk kívánságaiban, cselekedvén a testnek és a gondolatoknak akaratját, és természet szerint haragnak fiai valánk, mint egyebek is: 2:4 De az Isten gazdag lévén irgalmaságban, az Ő nagy szerelméből, melylyel minket szeretett, 2:5 Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, (kegyelemből tartattatok meg!) 2:6 És együtt feltámasztott és együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban: 2:7 Hogy megmutassa a következendő időkben az Ő kegyelmének felséges gazdagságát hozzáink való jóságából a Krisztus Jézusban. (aión g165) 2:8 Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez; 2:9 Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék. 2:10 Mert az Ő alkotása vagyunk, teremtetvén Általa a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, a melyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járunk.

Filippiekhez 3:7 De a melyek nékem egykor nyereségek valának, azokat a Krisztusért kárnak ítélem.

3:8 Sőt annakfelette most is kárnak ítélek minden az én Uram, Jézus Krisztus ismeretének gazdagsága miatt: a kiért minden kárba veszni hagytam és szemétnek ítélek, hogy a Krisztust megnyerjem, 3:9 És találtassam Ő benne, mint a kinek nincsen saját igazságom a törvényből, hanem van igazságom a Krisztusban való hit által, Istenről való igazságom a hit alapján:

Kolosséiakhoz 1:15 A ki képe a láthatatlan Istennek, minden teremtménynek előtte született; 1:16 Mert Ő benne teremtett minden, a mi van a mennyekben és a földön, láthatók és láthatatlanok, akár királyi székek, akár uraságok, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok; mindenek Ő általa és Ő reá nézve teremtettek; 1:17 És Ő előbb volt mindenél, és minden Ő benne áll fenn. 1:18 És Ő a feje a testnek, az egyháznak: a ki a kezdet, elsőszülött a halottak közül; hogy mindenekben Ő legyen az első; 1:19 Mert tetszett az Atyanak, hogy Ő benne lakozzék az egész teljesség; 1:20 És hogy Ő általa békéltessen meg minden Magával, békességet szerezvén az Ő keresztről vére által; Ő általa minden, a mi csak van, akár a földön, akár a mennyekben.

1 Tesssalonika 4:1 Továbbá pedig kérünk titeket, atyámfiak, és intünk az Úr Jézusban, hogy a szerint, a

mint tőlünk tanultatók, mimódon kell forgolódnak és Istennek tetszenetek: mindenink által gyarapodjatok.

4:2 Mert tudjátok, milyen parancsolatokat adtunk néktek az Úr Jézus által. 4:3 Mert ez az Isten akaratja, a ti

szentté lételetek, hogy magatokat a paráznaságtól megtartóztassátok; **4:4** Hogy mindenek szentségen és tisztelegében tudja bírni a maga edényét, **4:5** Nem kívánság gerjedelmével, mint a pogányok, a kik nem ismerik az Istenet;

2 Tesszalonika **3:6** A mi Urunk Jézus Krisztus nevében pedig, rendeljük néktek, atyámfiai, hogy vonjátok el magatokat minden atyafigtól, a ki rendetlenül él, és nem ama utasítás szerint, a melyet mi tőlünk kapott. **3:7** Magatok is tudjátok, mimódon kell minket követni; mert nem viseltük magunkat közöttetek rendetlenül. **3:8** Sem ingyen kenyeret nem ettünk senkinél, hanem munkával és fáradsággal, éjjel-nappal dolgozva, hogy közületek senkinek se legyünk terhére. **3:9** Nem azért, mintha nem volna rá jogunk, hanem hogy magunkat például adjuk néktek, hogy minket kövessetek. **3:10** Mert a mikor nálatok voltunk is, azt rendeltük néktek, hogy ha valaki nem akar dolgozni, ne is egyék.

1 Timóteushoz **2:1** Intelek azért mindenek előtt, hogy tartassanak könyörgések, imádságok, esedezősek, háláadások minden emberekért, **2:2** Királyokért és minden méltóságban levőkért, hogy csendes és nyugodalmás életet éljünk, teljes istenfelelemmel és tisztességgel. **2:3** Mert ez jó és kedves dolog a mi megtártó Istenünk előtt, **2:4** A ki azt akarja, hogy minden ember idvezüljön és az igazság ismeretére eljusson. **2:5** Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus,

2 Timóteushoz **2:8** Emlékezzél meg, hogy Jézus Krisztus feltámadott a halálból, ki a Dávid magvából való az én evangéliomom szerint: **2:9** A melyért, mint egy gonoszszévű, szenvedek mind a fogásáig; de az Istenek beszéde nincs bilincsbe verve. **2:10** Annakokáért minden elszenvedek a választottakért, hogy ők is elnyerjék a Krisztus Jézusban való idvességet örök dicsőséggel egyben. (aiōnios g166)

Titushoz **2:11** Mert megjelent az Isten idvezítő kegyelme minden embernek, **2:12** A mely arra tanít minket, hogy megtagadván a hittelenséget és a világi kívánságokat, mértéklelesen, igazán és szentül eljünk a jelenvaló világban: (aiōn g165) **2:13** Várván ama boldog reménységet és a nagy Istenek és megtártó Jézus Krisztusunknak dicsősége megjelenését; **2:14** A ki önmagát adta mi érettünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól, és tisztítson önmagának kiváltságen való népet, jó cselekedetekre igyekezőt.

Filemonhoz **1:3** Kegyelem néktek és békesség Istantől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól. **1:4** Hálát adok az én Istenemnek mindenkor, emlegetvén téged az én imádságaimban, **1:5** Mert hallom a te szeretetedet és ama te hitedet, mely van benned az Úr Jézushoz, és minden szentek irányában, **1:6** Hogy a te hitedben való közösség hathatós legyen, a Krisztus ügyében, minden bennetek levő jónak megismerése által. **1:7** Mert sok örömkünk és vígásztalásunk van a te szeretetedben, hogy a szenteknek szíveik megvídámodtak te általad, atyámfia.

Zsidókhoz **1:1** Minekutána az Isten sok rendben és sokféleképen szólott hajdan az atyáknak a próféták által, **1:2** ez utolsó időkben szólott nékünk Fia által, a kit tett mindenek örökösvé, a ki által a világot is teremtette, (aiōn g165) **1:3** A ki az ő dicsőségének visszatükröződése, és az ő valóságának képmása, a ki hatalma szavával fentartja a mindeniséget, a ki minket búneinktől megtisztítván, üle a Felségnek jobbjára a magasságban,

Jakab **1:16** Ne tévelyegyetek szeretett atyámfial! **1:17** minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosságok Atyától száll alá, a kinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka. **1:18** Az ő akarata szült minket az igazságnak ígéje által, hogy az ő teremtményeinek valami zsengéje legyünk.

1 Péter **3:18** Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakért, hogy minket Istenhez vezéreljen; megölettettvén ugyan test szerint, de megelevenítettvén lélek szerint;

2 Péter **1:3** Mivelhogy az ő isteri ereje mindenkel megajándékozott minket, a mi az életre és kegyességre való, Annak megismerése által, a ki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott; **1:4** A melyek által

igen nagy és becses ígéretekkel ajándékozott meg bennünket; hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek, kikerülvén a romlottságot, a mely a kívánságban van e világon.

1 János 2:1 Én fiacskáim, ezeket azért írom néktek, hogy ne vétkezzetek. És ha valaki vétkezik, van Szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus. **2:2** És Ő engesztelő áldozat a mi vétkeinkért; de nemcsak a mindenért, hanem az egész világért is.

2 János 1:7 Mert sok hitető jött e világra, a kik nem vallják a Jézust testben megjelent Krisztusnak. Ez a hitető és az antikrisztus.

3 János 1:4 Nincs annál nagyobb örömem, mintha hallom, hogy az én gyermekeim az igazságban járnak.

Júdás 1:3 Szeretteim, mivelhogy minden igyekezettel azon vagyok, hogy írjak néktek a közös üdvösséget felől, kénytelen voltam, hogy intőleg írjak néktek, hogy tusakodjatok a hitért, a mely egyszer a szenteknek adatott. **1:4** Mert belopózkodtak valami emberek, a kik régen előre beírattak ezen ítéletre, istentelenek, kik a mi Istenünknek kegyelmét bujálkodásra fordítják, és az egyedüli Urat, az Istant, és a mi Urunkat, a Jézus Krisztust megtagadják.

Jelenések 3:19 A kiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem: légy buzgóságos azért, és téj meg. **3:20** Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szótát és megnyitja az ajtót, bemegyek ahoz és vele vacsorálok, és Ő én velem. **3:21** A ki győz, megadom annak, hogy az én királyiszékembe üljön velem, a mint én is győztem és ültem az én Atyámmal az Ő királyiszékében. **3:22** A kinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.

Útmutató az Olvasóhoz

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Szótár

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Mesopotamia

Haran

Damascus

Mediterranean
Sea

Babylon

Salem

Egypt

Persian
Gulf

Abraham's Journey

Hét által engedelmeskedett Ábrahám, mikor elhívatott, hogy menjen ki arra a helyre, a melyet örökölendő vala, és kíméne, nem tudán, hová megy. - Zsidókhoz 11:8

Israel's Exodus

És lón, a mikor elbocsátá a Faraó a népet, nem vivé öket isten a Filiszeusok földje felé, noha közel vala az; mert monda az isten:
Netalán mást gondol a nép, ha harczt lát, és visszatér Égyptomba. - 2 Mózes 13:17

Mediterranean
Sea

Sidon
Tyre
Caesarea-
Philippi

Galilee
Cana
Nazareth
Capernaum
Bethsaida

Sychar

Samaria

Ephraim

Jerusalem ★

Bethany

Bethlehem

Judea

Syria

Decapolis

Peraea

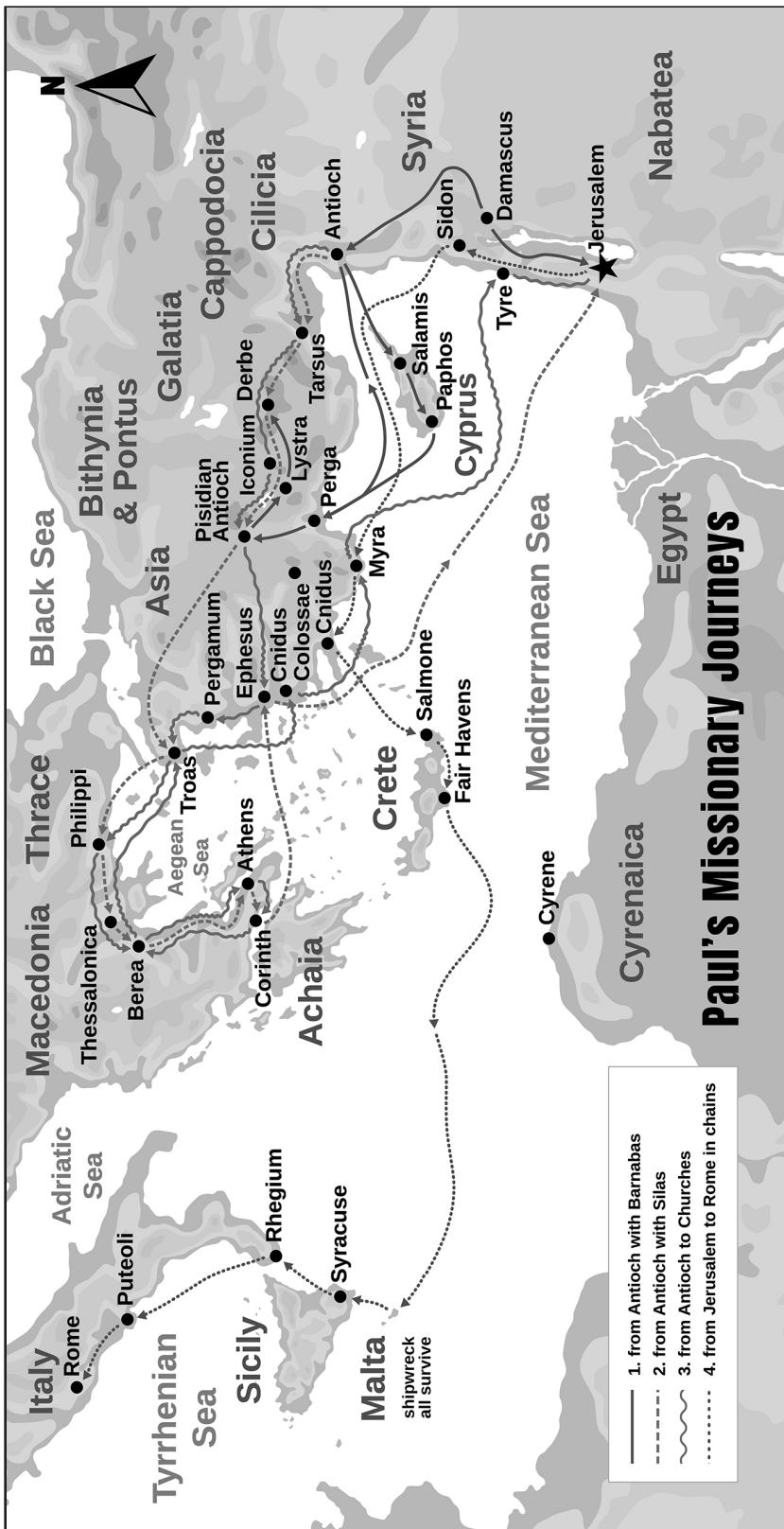
Jericho

► Egypt

Jesus' Journeys

Merr az embernek Fia sem azért jött, hogy néki szolgájának, hanem hogy õ szolgáljon, és afigja az ó életét váltságul sokaként. - Márk 10:45

Paul's Missionary Journeys

Pál, Jézus Krisztusnak szolgája, elhívott apostol, elválasztva Isten evangéliomának hirdetésére. - Rómataikhoz 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Sors

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Elmenvén azért, tegyek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atjának, a Fűnák és a Szent Léleknek nevében, - Máté 28:19

